
ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Прем'єра рубрики «Успішні люди»

Усе, що впроваджується в Україні, починається у Вознесенську

СТОР. 5

Отак і живемо

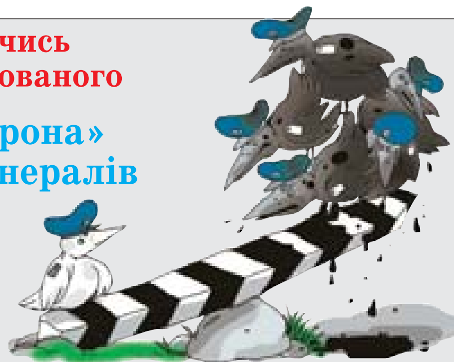
У селі Вікторівка залишився тільки... «Запорожець»

СТОР. 8—9

Повертаючись до надрукованого

«Біла ворона» проти генералів

СТОР. 14

№ 181 (4931) СЕРЕДА, 29 ВЕРЕСНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

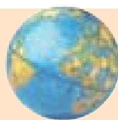
Першочерговим завданням є вироблення чітких правил гри для бізнесу

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На вчорашньому розширеному засіданні Комітету з економічних реформ за участю Голови Верховної Ради України Володимира Литвина, Прем'єр-міністра Миколи Азарова, членів уряду та економічної ради Президент України Віктор Янукович висловив невдоволення темпами економічних реформ. Зокрема, найбільше критики пролунало на адресу регуляторної політики. Глава держави наголосив, що ситуація у сфері дозвільних систем не відповідає міжнародним стандартам і справедливо викликає критику з боку представників бізнесу та інвесторів.

СТОР. 2

У НОМЕР:

У Лівадійському палаці знову вирішуватимуть глобальні питання

Завтра ввечері у Лівадійському палаці розпочнеться сьома ялтинська щорічна зустріч «Україна та світ: переосмислення перспектив». Її учасниками стануть лідери не лише України (планується участь у цьому заході Президента Віктора Януковича), а й Європи та світу. Зокрема, на форум збираються прибути Президент Польщі Броніслав Коморовський, керуючий директор МВФ Домінік Стросс-Кан, єврокомісар з питань розширення та європейської політики сусідства Штефан Фюле. Зустріч посадовців такого рівня передбачає, що в Лівадійському палаці розглядатимуть проблеми, пов'язані не лише з Україною, а й з усією Східною Європою, обговорюватимуть шляхи виходу з економічної кризи.

Так, не виключено, що саме в Ялті вирішуватиметься доля подальшого співробітництва України з МВФ. Нагадаємо, наприкінці липня фонд відновив кредитне співробітництво з Києвом за новою програмою «стенд-бай» на 15,35 млрд. доларів. Перший транш у розмірі 1,9 млрд. уже надійшов. У разі успішного моніторингу програми за підсумками третього кварталу МВФ виділить нам наприкінці листопада ще 1 млрд. доларів. Подальшу співпрацю України та Євросоюзу обсудять єврокомісар Штефан Фюле з міністром закордонних справ України Костянтином Грищенком. Це лише частина тем, винесених на обговорення.

Сьома ялтинська щорічна зустріч триватиме до 3 жовтня.

Вл. інф.

Міністри ЄС не дійшли згоди стосовно ГМ-продукції

Міністри з питань сільського господарства і рибальства ЄС на засіданні в Брюсселі так і не змогли домовитися з приводу права на заборону виробляти генетично-модифіковану продукцію. Як передає УНІАН, Єврокомісія запропонувала передати країнам — членам ЄС право самостійно забороняти вирощувати ГМ-рослини, зберігши при цьому загальноєвропейське право на вільне переміщення ГМ-продукції, що цілковито відповідало б вимогам Світової організації торгівлі. Проти пропозиції Єврокомісії виступили Італія і Франція. «Італія не підтримує цю пропозицію. У такий спосіб ми підірвемо основи загальної сільськогосподарської політики ЄС», — заявив з цього приводу міністр сільського господарства Італії Джанкарло Галан. «Франція хоче спільного рішення», — підтримав його французький колега Брюно Лемер. Великобританія та Іспанія також виступили проти перекладення Єврокомісією відповідальності на країни — члени ЄС. Тож питання ГМ-продукції у Євросоюзу залишається відкритим.

ПОДІЇ

Щодня електричками їздить близько двох мільйонів «зайців»

Збитки від приміських електроперевезень минулого року становили 2 мільярди 800 мільйонів гривень. Такі цифри озвучив на вчорашній прес-конференції Олександр Гудков, перший заступник начальника Головного управління пасажирських перевезень Укрзалізниці. Цього року, прогнозують залізничники, ситуація навряд чи поліпшиться. Приміські пасажирські перевезення як були, так і залишаться збитковими. Паралельно із збитками зростає і «стаж» рухомого складу.

СТОР. 6

На непрацюючій шахті знайдено тіла двох загиблих

Учора в Макіївці (Донецька обл.) на шахті «Північна» ДП «Макіїввугілля» у непрацюючому ходку № 2 знайдено тіла двох загиблих осіб. **Як зазначає прес-служба МНС,** ці люди несанкціоновано проникли в гірничу виробку. Обставини події та причина смерті встановлюються. На місці події працювало три відділення Державної воєнізованої гірничо-рятувальної служби Мінвуглепрому.

На Дунаї пограбували наше судно

На теплохід «Зоряний», що належить ВАТ «Українське Дунайське пароплавство» і перевозив метал та зерно, скоєно напад. Невідомі проникли на борт і почали розвантажувати теплохід, який на той момент перебував в аванпорті шлюзу Аджиджа на території Румунії. Спроби зупинити грабіжників успіхом не увінчалися. Вони забрали близько 5 тонн металу, який повезли з собою. Прибулий на виклик капітана судна румунський поліцейський відмовився приймати заяву українських моряків про напад на теплохід, мотивуючи це тим, що його робочий день закінчився, **повідомляє наш власний кореспондент в Одеській області В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

КОРОТКО

■ 29 вересня у Брюсселі відбудеться засідання комітету Європарламенту в закордонних справах, присвячене відносинам України і ЄС, **повідомляє прес-служба МЗС.**

■ У Кіровоградській області протягом січня—серпня 2010 року зареєстровано 7020 новонароджених, **повідомляє Головне управління статистики в області.**

■ 30 вересня на території філії заводу «Енергія» АК «Київенерго» (сміттєспалювальний завод) за рішенням суду відбудеться знищення наркотиків (героїн, кокаїн, метадон), вилучених Службою безпеки України як речові докази у шести кримінальних справах, **повідомляє прес-служба СБУ.**

Синоптики попереджають про значне похолодання та ускладнення погодних умов 30 вересня – 3 жовтня

Першочерговим завданням є вироблення чітких правил гри для бізнесу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Найбільшим стримувачем реформ Президент назвав бюрократію та чиновництво: «Боротьба з бюрократією — це процес вічний, але переможцями мають бути українська держава і український народ». Як приклад Віктор Янукович назвав надмірну зарегульованість у сфері будівництва — для отримання дозволу на будь-яке будівництво необхідно погодження в 35 контролюючих органах, а всю будівничу галузь регулюють понад 40 нормативних актів.

Одним із першочергових завдань для держави Віктор Янукович назвав вироблення чітких правил гри для бізнесу, зменшення втручання держави в економічну діяльність — держава має втручатися лише у сфери оборони, охорони здоров'я та ті, які становлять державну таємницю. «Бізнес витрачає час не на нарощування робочих місць, а на спілкування з контролюючими органами», — зауважив В. Янукович.

Ще однією причиною незадовільних темпів економічних реформ Президент назвав спротив чиновників. Глава держави запропонував скоротити кількість заступників голів облдержадміністрацій та міністрів, жорстко попередивши присутніх високопосадовців: «Якщо не зробити це добровільно, будемо, як кажуть, по живому різати. Дуже скоро».

Під час засідання Комітету з економічних реформ пролунало і багато законодавчих ініціатив. Зокрема, Президент пропонує на законодавчому рівні створити умови для «єдиного вікна» для бізнесу при отриманні дозволів на підприємницьку діяльність, максимально скоротити кількість необхідних дозвільних процедур та кількість документації, зокрема, у сфері будівництва; скоротити на 90 відсотків види робіт, які підлягають ліцензуванню; ухвалити у цілому вже прийнятий парламентом у першому читанні законопроект про скасування ліцензування 23 із 66 видів господарської діяльності. Глава держави також незабаром внесе до Верховної Ради законопроекти про ринковий нагляд і контроль продукції, а також про недопущення обігу в Україні небезпечної продукції. Глава держави закликав невідкладно ухвалити закон про адміністративні послуги і провести ревізію всіх послуг, які надаються державою, зокрема на платній основі.

«Україна має величезний потенціал і це підкреслюється на кожній міжнародній зустрічі, — зауважив Президент. — І його треба реалізовувати. Але він не реалізується повною мірою, бо регуляторна політика не відповідає міжнародним стандартам».

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: учасники засідання.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Професія екскурсовода має бути популярна

Екскурсійну діяльність, яку має контролювати держава, треба вивести з тіньового бізнесу. Про це заявив під час робочої наради щодо забезпечення екскурсійної діяльності з нагоди Всесвітнього дня туризму заступник Голови Верховної Ради **Микола Томенко.**

Він зазначив, що в багатьох регіонах не виконується закон про туризм. Зокрема, в частині контролю за діяльністю напівлегальних або нелегальних туристичних агенцій, які працюють з іноземцями. Крім того, на переконання Миколи Томенка, історію України не повинні розповідати екскурсоводи сусідніх держав.

«У чинному законі про туризм у статті 37 чітко записано, що туристична діяльність здійснюється на території України і може надаватися фахівцями туристського супроводу — громадянами України або особами, що постійно проживають на території України (якщо інше не передбачено іноземними договорами)», — нагадав він.

Водночас заступник глави парламенту переконаний: треба спрощувати реєстрацію туристичних компаній.

Насамперед, за його словами, варто вдосконалити роботу акредитаційних комісій та створити методичні ради при структурних підрозділах з питань туризму облдержадміністрацій. Окрім того, необхідно в освітніх закладах готувати фахівців — гідів та екскурсоводів. «На сьогодні варто хоча б через систему курсів підтягнути теперішніх екскурсоводів для того, щоб вони могли на належному рівні представляти Україну», — сказав він. Потребує вдосконалення і система перекладів. Оскільки усні переклади, за словами М. Томенка, вже не в моді.

Заступник Голови Верховної Ради переконаний: необхідно підвищувати рівень туристичних послуг, особливо у зв'язку з проведенням чемпіонату Європи з футболу в 2012 році. А туристські маршрути розробляти на довгі роки.

Говорячи про престижність професії екскурсовода, Микола Томенко наголосив: «Україна — це туристична держава, тому професія екскурсовода має бути модна та популярна».

Сергій МЕЛЬНИК.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Обговорять стратегію екологічної політики

6 жовтня 2010 року в* Комітеті з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи *відбудуться слухання щодо проекту закону про Стратегію національної екологічної політики України на період до 2020 року.

Мета національної екологічної політики, переконані члени комітету, — збереження природних екосистем, підтримка їх цілісності, поліпшення якості життя і здоров'я населення, забезпечення екологічної безпеки країни, впровадження збалансованої системи природокористування для сталого розвитку суспільства.

Утім, під час обговорення цього проекту (реєстр. №7053) народні депутати звернули увагу на відсутність висновку щодо нього Головного науково-експертного управління апарату Верховної Ради України, а також шести залучених до його розгляду комітетів. А оскільки документ отримав широкий резонанс у суспільстві і до його розгляду прикута увага українських громадських екологічних організацій та міжнародної спільноти, він має бути всебічно вивчений та проаналізований. Власне, це й спонукало парламентаріїв провести комітетські слухання.

Опалювальний сезон розпочнеться вчасно

***Стан підготовки до роботи в зимових умовах 2010—2011 років житлово-комунального господарства розглядався на розширеному засіданні* Комітету з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики.**

Із проблемами опалювального сезону народних депутатів ознайомили представники уряду, НАК «Нафтогаз України» та керівники теплопостачальних підприємств.

Оскільки до початку опалювального сезону залишилось обмаль часу, це питання, за словами голови комітету Володимира Рибака, потребує вчасного парламентського реагування та прийняття необхідних законодавчих рішень. Водночас заступник голови комітету Валерій Баранов вважає, що треба відійти від констатації проблем житлово-комунального господарства і зосередитися на тому, що необхідно зробити для своєчасного початку опалювального сезону. Народний депутат акцентував увагу на двох основних питаннях: як купити газ і де взяти кошти підприємствам житлово-комунального господарства на його передоплату?

У свою чергу учасники засідання звернули увагу на низку питань, вирішення яких потребує сприяння членів комітету. Зокрема, щодо необхідності використання коштів стабілізаційного фонду, передбачених Законом «Про Державний бюджет України на 2010 рік» у розмірі 500 млн. гривень на реалізацію інвестиційних та інноваційних проектів з енергозбереження в житлово-комунальному господарстві. Бо станом на перше вересня ці кошти в регіони не надходили, і для їх освоєння залишається недостатньо часу.

Промовці також зазначали, що необхідно у стислі терміни опрацювати спільно з керівництвом ВАТ «Ощадний банк України» за участю Національного банку питання отримання кредитних ресурсів підприємствами комунальної теплоенергетики на пільгових умовах. А також наголошували на необхідності забезпечення до початку опалювального сезону в повному обсязі перерахування субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам для надання пільг та житлових субсидій населенню на оплату електроенергії, природного газу, послуг тепло-, водопостачання та водовідведення, квартирної плати, вивезення побутового сміття, а також на покриття збитків від перевезення пільгових категорій громадян.

За підсумками обговорення члени комітету ухвалили рішення щодо сприяння розгляду до кінця поточної сесії на пленарних засіданнях законопроектів, спрямованих на розвиток ЖКГ, забезпечення споживачів стабільними та доступними послугами. Це, зокрема, проекти Житлового кодексу та закону про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів централізованого водо-, теплопостачання і водовідведення, що перебувають у комунальній власності.

Крім того, парламентарії рекомендували уряду провести розширене засідання щодо реалізації загальнодержавної програми реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2009—2014 роки та стану підготовки до опалювального сезону за участю народних депутатів, представників місцевих органів влади та органів самоврядування.

За повідомленнями інформаційного управління апарату Верховної Ради.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олександр Омельченко та завідувач секретаріату Анжела Малюга під час підготовки до комітетських слухань на тему: «Впровадження Європейської Хартії місцевого самоврядування в Україні».

Рівень довіри громадян до парламенту збільшується

Рейтинг довіри до українського парламенту за останні сім місяців збільшився з 12 відсотків у лютому до 21 — у вересні. Такі дані навів на вчорашній прес-конференції голова Ради Лабораторії законодавчих ініціатив Ігор Когут. Соціологічні дослідження проведені компанією «TNS-Україна» з 2 по 9 вересня 2010 року. Опитано 1200 громадян віком від 16 до 75 років у більш як 80 населених пунктах України.

Більше всього Верховній Раді, за його словами, довіряють мешканці з північного заходу, південного сходу та АР Крим. «Приблизно такий же рівень довіри, а, можливо, і менший у Німеччині, Швеції та в країнах з більш-менш стабільною парламентською системою. Але не можна однозначно говорити, що рівень українського парламентаризму, демократії такий самий, як в європейській спільноті», — зазначив він.

А експерт Лабораторії законодавчих ініціатив В'ячеслав Шрамович переконаний, що на довіру до парламенту практично не впливає рівень доходів українців. Скажімо, повністю довіряти Верховній Раді схильні люди з низьким доходом — майже 9 відсотків, цей же показник серед громадян з більш високим доходом становить 3,5 відсотка. Найбільше законодавчому органу довіряють люди віком понад 60 років, а найменше — громадяни віком від 40 до 59. За його словами, проблемою залишається відсутність комунікації між депутатами та виборцями, зокрема через введення пропорційної виборчої системи. На запитання: чи є в парламенті народні обранці, які підтримують зв'язки з виборцями вашого міста, села чи селища, 12 відсотків українців відповіли позитивно. 65 відсотків громадян вважають, що депутатська недоторканність має бути скасована взагалі.

Відповідаючи на запитання, чи повинен окремий депутат мати право приєднуватися до парламентської коаліції всупереч волі керівництва політичної партії або блоку, третина респондентів відповіли позитивно, водночас як майже 65 відсотків висловилися проти.

Експерти переконані: результати соціологічного дослідження свідчать про те, що в суспільстві існує запит на проведення ефективної парламентської реформи в країні.

Сергій МЕЛЬНИК.

Глава держави запропонував скоротити кількість заступників голів облдержадміністрацій та міністрів

МІСЦЕВІ ВИБОРИ-2010

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

«Пристосуванці» чи такі, що розчарувалися?

У Красноармійській міській раді — розкол: одинадцять депутатів від Партії регіонів на чолі з керівником фракції вийшли зі складу фракції. Про таке рішення депутати оголосили на сесії міської ради. Голова обласної державної адміністрації, заступник голови обласної організації Партії регіонів Анатолій Близнюк назвав екс-однопартійців «пристосуванцями», додавши, що серед них — двоє власників ринків та один — власник стриптиз-бару.

«Вони мали квиток члена партії, тому що їм було вигідно на цій хвилі його мати і ще намагатися очолювати фракцію тощо. Вони давно працювали із Юлією Тимошенко і балотуватимуться від «Батьківщини». Я це знав і знаю чітко, що вони ніколи не були членами Партії регіонів за покликом серця. Вони були і залишаться пристосуванцями». На запитання журналістів, чи багато таких «пристосуванців» у партії, А. Близнюк відповів: «Багато. І на цих виборах їх буде море. Вони демонстративно виходять, тому що їм піар потрібен, вони нікому не потрібні, вони людям нічого гарного не зробили, у них зовсім інші завдання».

У свою чергу, керівництво обласної партійної організації «Батьківщини» заявило, що їхня партія не має жодного стосунку до подій, які відбуваються всередині фракції. «Випадок цей далеко не єдиний в області. Він набув розголосу у зв'язку зі своєю масовістю. Однак одиничні випадки виходу депутатів місцевих рад із Партії регіонів — не рідкість. На сьогодні жодної підпільної підривної діяльності всередині Партії регіонів «Батьківщина» не вела і не веде. Рішення приймаються депутатами самостійно, і це — їхня громадянська позиція», — заявила заступник голови обласної організації «Батьківщини» Тетяна Павлюк.

Виконуючий обов'язки голови Красноармійської міської організації цієї партії Гарік Саркісов запевнив, що рішення депутатів від Партії регіонів вийти зі складу фракції було продиктоване незгодою із політикою керівництва міста. Конференція з висунення кандидатів до місцевих рад від «Батьківщини» вже сформувала списки кандидатів до місцевих рад, жодного члена Партії регіонів у списках немає, додав Саркісов.

Ліна КУЦ.

ПОЛТАВА

Партії назвали двох. Але інтрига зберігається

Першими кандидатами на посаду міського голови Полтави, ймовірно, стануть колишній голова облдержадміністрації Валерій Асадчев та підприємець Андрій Мартенс. Принаймні політичні партії уже висунули їхні кандидатури, як того й вимагає новий закон. Так, Валерія Асадчева одностайно підтримала конференція Полтавської міської організації Української народної партії, а Андрія Мартенса — конференція міської організації «Фронту змін» (до речі, він очолює обласну організацію цієї політичної партії).

Зберігає поки що інтригу нинішній міський голова Андрій Матковський. На минулих виборах він ішов до міськради за списком БЮТ, як член «Батьківщини» переміг пізніше і на позачергових виборах міського голови, однак потім заявив, що виходить з партії, оскільки, мовляв, міський голова має виконувати волю своїх виборців, а не тієї чи іншої політичної сили. Та цього разу Матковському таки доведеться знову наступити «на партійні граблі».

А ще одному ймовірному фавориту майбутніх виборів — підприємцеві Олександру Мамаю — в цьому плані куди простіше, адже у нього є «своя» партія з красномовною назвою «Совість України».

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ЛУГАНСЬК

Засобом психологічного тиску розглядається... телефон

Керівник Луганської обласної організації партії ВО «Батьківщина» Ірина Верігіна вважає, що в області робиться все для того, щоб відсторонити регіональну структуру партії від участі у виборах. Як інструмент такого придушення використовуються органи управління юстиції. За словами Ірини Верігіної, на всіх рівнях по області органи юстиції телефонують місцевим парторганізаціям з вимогами подати документи на перевірку. «Ми вважаємо, що це чергова спроба місцевої влади й Партії регіонів залякати наших активістів і відсторонити «Батьківщину» від виборів, адже нас розглядають як головного супротивника Партії регіонів у регіоні», — впевнена голова ЛОО ВО «Батьківщина». На її думку, такими діями управління юстиції порушує українське законодавство, оскільки за Законом «Про політичні партії» юстиція має право контролювати діяльність партій, але не може втручатися в їхню роботу, проводити перевірки в телефонному режимі. У цьому випадку телефонні переговори у Луганській обласній організації розглядають як механізм психологічного тиску.

Алла АНТІПОВА.

Що записав в актив керівник ОДА

Свій імідж небагатослівної і разом з тим людини діла знову підтвердив голова Рівненської облдержадміністрації Василь Берташ (на знімку), розповідаючи про зроблене в області за півроку його перебування на цій посаді.

Фото автора.

У свій актив керівник області записав те, що вдалося на 6 мільйонів гривень скоротити заборгованість з виплати заробітної плати, однак роботи в цьому напрямі не припинятимуть і надалі. Порівняно з минулим роком, забезпечено зростання надходжень до бюджетів усіх рівнів: до державного — на 66,2 мільйона гривень, до зведеного обласного — на 147,5 мільйона, до місцевих — на 81,3 мільйона.

Обласна влада активізувала інвестиційну діяльність і створила сприятливі умови для інвесторів. Мається на увазі повний супровід інвестиційних проектів, сприяючи тим самим безперешкодній їх реалізації, для чого у Рівному буде створено Центр ділової активності. Загалом, каже керівник області, на Рівненщину залучено на 20 мільйонів американських доларів інвестицій більше, ніж за такий само період торік. Так, на ВАТ «Рівнесільмаш», що в селищі Квасилів Рівненського району, розпочато реалізацію проекту вартістю 18 мільйонів євро, яким передбачено введення в дію меблевої фабрики. На завершальній стадії перемовини з бельгійськими інвесторами, які хочуть збудувати завод з виготовлення сільськогосподарської техніки у Гощанському районі.

На фоні росту цін на продукти Василь Берташ запевнив, що соціальні сорти хліба в області дорожчати не будуть. Для цього основних хлібопекарів забезпечено на чверть дешевшим борошном із держрезерву. Досягнуто домовленості з селянами про те, що весь урожай гречки залишиться в області. Це дасть змогу мати крупу в торговельних точках за помірною ціною. Область матиме цьогоріч удвічі більше цукру, ніж споживає, тож підстав для його подорожчання нема. А все завдяки весняним домовленостям з виробниками цукру, які дали селянам гарантію збуту виробленого. Отож селяни відвели під цукристі втричі більше площ, ніж торік. Стабілізовано і дещо підвищено закупівельні ціни на ринку молока.

Зупинити сезонний ріст цін на 144 найуживаніші в області медикаменти допоможе меморандум із більш ніж ста суб'єктами аптечної мережевої роздрібної торгівлі Рівненщини. Влада за це пообіцяла аптекарям збільшити обсяги закупівель медпрепаратів. Ті ж, у свою чергу, ще й на десять відсотків знизили ціни на медикаменти у Рік ветерана для цієї категорії пільговиків.

На Рівненщині, сказав голова її держадміністрації В. Берташ, сформовано будівельну програму, яка передбачає першочергове спрямування бюджетних коштів на завершення будівництва об'єктів соціальної та гуманітарної сфер. Як і намічали, цими днями буде введено в дію фізіотерапевтичний корпус у Рівненському госпіталі інвалідів війни, будівництво якого велося ще з 2004 року. До речі, в госпіталі на двадцять відсотків збільшено видатки на медикаменти та харчування ветеранів, які тут лікуються.

Знято соціальну напругу і в селі Познань Рокитнівського району, яке б'є рекорди з народжуваності в Україні. На будівництво нової школи уряд виділив 28,7 мільйона гривень. Їх, каже Василь Берташ, потрібно освоїти у цьому році, тому спорудження навчального закладу в цьому поліському селі ведеться високими темпами: за неповний місяць тут уже закладено фундамент, зведено перший поверх, кладуть другий. Але проблеми зі школами є і в інших районах Рівненщини — таких двадцять одна. Тут або буде зроблено капітальні ремонти, добудови, або ж зведено нові приміщення.

В. Берташ розповів про те, як виконується його розпорядження, за яким з 1 липня першу невідкладну медичну допомогу в лікувальних закладах надаватимуть безкоштовно (як це, зрештою, гарантовано Конституцією, але, на жаль, досі не виконувалось). Для цього, крім бюджетних, залучають і добровільні благодійні внески. За кілька місяців у лікарнях області безплатно першу невідкладну допомогу вже отримало сімнадцять тисяч чоловік, третину з них прооперовано.

І надалі, запевнив керівник області, працюватиме «гаряча» телефонна лінія, звертання на яку допомагає знати про найболючіші питання, які хвилюють людей. Якщо раніше мешканці області більше скаржилися на проблеми в медицині, то тепер багатьох хвилює введення в дію житла, в яке люди вклали гроші ще у 2005 році. По кількох таких довгобудах, зокрема у Рівному, нині розбираються фахівці та правоохоронні органи.

В. Берташ розповів про підготовку області до святкування 450-річчя Пересопницького Євангелія, на якому присягають Президенти України, про проблеми, з цим пов'язані, і про те, як влада збирається їх вирішувати. Прозвучала цікава ідея: випустити тисячним тиражем факсимільні копії Пересопницького Євангелія в багатому оформленні, продати їх з аукціону, а вторговані кошти спрямувати на облаштування в селі Пересопниця Рівненського району музею. Йшла мова і про впровадження в області іміджевих проектів, серед яких етнотуристичний фестиваль «Бурштиновий шлях», фестиваль молодого кіно «Гордість Рівненщини», унікальний спортивно-інтелектуальний проект «Сімейні перегони» та інші.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

«Міський голова помер у СІЗО»

Такими плітками хочуть зламати громаду Кам'янця-Подільського

У Кам'янці-Подільському наростає суспільне напруження, пов'язане з арештом міського голови Анатолія Нестерука та керуючого справами Миколи Нечая. Днями містом поповзли чутки: Нестерук помер у СІЗО. Як повідомила його сестра, Галина Макарівна, родині міського голови про це теж зателефонували невідомі.

О п'ятій вечора на майдані знову зібрався кількатисячний мітинг. «У цей час у кабінеті першого заступника міського голови Валерія Андруховича вже чотири години люди в масках роблять обшук та вилучають якісь документи», — повідомив мітингувальників Василь Товкайло з комітету порятунку демократії, що створився на майдані. Журналісти спробували з'ясувати у силовиків, що відбувається, але ті ховали обличчя. Усе, що вдалося почути від них, — «слідчі дії». Валерій Андрухович вийшов до людей після обшуку та пояснив, що вилучили документи, пов'язані з ділянкою землі, за яку начебто градоначальник отримав хабар. Депутат міськради Микола Розбам повідомив громаді, що про виділення ділянки голосувала сесія, на ній також ішлося і про внесок підприємця Геселева як спонсорської допомоги на розвиток громади.

Учасники мітингу звернулися до працівників міськвиконкому, всіх його служб та управлінь із проханням адресувати Президенту України, правоохоронним органам листа, в якому б кожен засвідчив своїм підписом те, що міський голова ніколи жодному з них не давав указівок отримувати будь-які гроші та передавати йому. Місто вважає: такі свідчення дадуть змогу зняти з міського голови тавро хабарника. У середу в Хмельницькому буде розглянуто апеляцію на рішення про взяття під арешт двох кам'янецьких посадовців. Комітет захисту демократії планує відправити до обласного центру кілька автобусів із людьми, на що мітингувальники зібрали гроші. Є вже понад чотири тисячі підписів, збір триває.

27 вересня почалися партійні конференції з висунення кандидатів у депутати та на посаду міського голови, тому громада звернулася з листом до всіх політичних сил. «У цій ситуації, що склалася, ми вважаємо висунення будь-кого аморальним вчинком щодо громади, якщо в списках не буде Анатолія Нестерука». Місцеві бютівці одноголосно висунули секретаря міськради Валентину Волошину, майдан бурхливо засудив цю новину, регіонали не висували жодної кандидатури, як і НРУ, Народна партія. Майдан одразу ж відповів тим, хто в час загальної біди прагне влади: якщо ви не з народом, вашу політичну силу в раду ми не пропустимо!

Віра ШПИЛЬОВА.

У НОМЕР

Міжнародним організаціям надіслали офіційне запрошення спостерігати за виборами

Голова Верховної Ради Володимир Литвин направив листи до міжнародних парламентських організацій із запрошенням надіслати спостерігачів за виборами до місцевих органів влади, які відбудуться 31 жовтня. Зокрема, листи, **як повідомила «Голосу України» прес-секретар глави парламенту Ольга Чорна,** направлені до Парламентської асамблеї Ради Європи, Міжпарламентської асамблеї СНД, Парламентської асамблеї ОБСЄ і Європейського парламенту.

Міністерство закордонних справ України запросило міжнародні організації розглянути можливість направлення своїх спостерігачів на місцеві вибори, **повідомляє прес-служба МЗС.**

«Відповідно до доручення Президента України міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко відправив запрошення керівництву Бюро демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ й Конгресу місцевої та регіональної влади Ради Європи розглянути можливість направлення спостерігачів на місцеві вибори в Україні, які відбудуться 31 жовтня», — йдеться у повідомленні.

Українське зовнішньополітичне відомство обіцяє надавати необхідне сприяння міжнародним спостерігачам у здійсненні ними повноважень під час виборів.

«Цією ініціативою Україна вкотре підтверджує свою відкритість і відданість європейським демократичним стандартам у сфері проведення вільних, чесних і прозорих виборів», — наголошується у повідомленні.

ЧЕРНІВЦІ

На подолання наслідків повені на Буковині виділено 200 мільйонів гривень

Кабінет Міністрів України виділив 200 мільйонів гривень на відновлювальні роботи після паводків 22—29 червня на території Чернівецької області. Мінфіну доручено здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду держбюджету. Держказначейству доручено перераказати кошти і здійснити видатки без затвердження переліків витрат.

А Чернівецькій облдержадміністрації доручено оплатити товари, роботи і послуги, необхідні для ліквідації наслідків стихійного лиха, за процедурою закупівлі в одного учасника без погодження з Мінекономіки. Згідно з розпорядженням облдержадміністрації доручено подати до 31 грудня Мінекономіки, Мінфіну, Мінрегіонбуду і Держказначейству звіт про використання коштів. Крім того, Мінфіну доручено під час формування проекту держбюджету на наступний рік передбачити бюджету Чернівецької області цільову субвенцію на 161,5 млн. гривень для проведення повного комплексу відновлювальних робіт.

Сергій СУЛИМА.

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ

Редакторів просять інформувати про партійну приналежність

Працівники ЗМІ Сумщини спільно з представниками громадських організацій регіону звернулися до заступника голови президентської адміністрації Ганни Герман і голови Державного комітету у справах телебачення і радіомовлення Юрія Плаксюка з критикою кадрової політики Сумської облдержадміністрації.

Протестний демарш викликали дії обласної влади, яка напередодні передвиборної кампанії направила редакторам комунальних засобів масової інформації зразок «угоди», відповідно з яким зобов'язувала інформувати про свої «політичні уподобання, партійну приналежність та згоду з редакційною політикою видання».

Владислав ЖМУРКОВ.

На Рівненщину залучено на 20 мільйонів американських доларів інвестицій більше, ніж за такий само період торік

МОЯ ПОЗИЦІЯ

За СБУ «стежать»... журналісти

Сьогодні відбудеться громадська акція проти нецивілізованих дій Служби безпеки. Така форма протесту є реагуванням на безпідставний збір інформації працівниками відомства про журналістів та представників громадських організацій, які «мали щастя» потрапити під пильне око з причин, абсолютно неприйнятних у цивілізованій і демократичній країні.

Учасники акції вимагатимуть від голови СБУ Валерія Хорошковського припинити переслідування за політичними ознаками та публічно пояснити дії своїх підлеглих, якими вони «прославилися» впродовж останнього часу. Не тільки силовики вміють нишпорити «слідами» неприручених мас-медіа, журналісти також здатні відмоніторити сумнівну діяльність «переформатованого» під чиюсь особисті цілі органу.

Кілька свіжих фактів, які переповнили чашу терпіння. Відстеживши «маршрути» керівництва опального ТБ, придивившись до діяльності кількох запідозрених у зв'язках з прихильниками демократії фондів (за один з них довелося заступатися особисто Президентові) та «обеззброївши» історика Руслана Забілого (чим займеться Рада Європи), представники Володимирської раптом гостро зацікавилися директором Інституту масової організації, членом руху «Стоп цензурі!» Вікторією Сюмар. Консьєржка в її будинку підтверджує: люди в цивільному, показавши посвідчення з «вихідними даними» Служби, докладно розпитували в неї про мешканців квартири Сюмар — від їхнього «розпорядку дня» до опису гостей. До речі, за цим фактом «регіоналка» Олена Бондаренко була змушена направити депутатський запит на Володимирську з проханням пояснити, яку мету там переслідували, збираючи досьє на Вікторію. «Хто і навіщо вживає такі методи дискредитації Служби безпеки?» —справедливо запитує пані Бондаренко.

Громадська організація «Демократичний альянс» також стверджує, що співробітник СБУ проводив «задушевні» розмови з її представниками в Черкасах. На зустрічі чекіст намагався одержати інформацію про джерела фінансування організації як на місцевому, так і центральному рівні. «Проведення неофіційних зустрічей та профілактичних бесід з активістами «Альянсу» ми розцінюємо як тиск і залякування, спробу вплинути на реалізацію законних прав громадян у рамках їх об'єднань», — наголошують члени організації.

Як бачимо, відомство, покликане пильнувати безпеку країни, прискореним курсом опановує сумнозвісну практику своїх попередників. Намагаючись встановити зв'язки журналістів та громадських активістів з «підступним» закордонням, «орли» Хорошковського впритул не помічають закладення фугасу під фундамент державної безпеки з боку «старшого брата» — ФСБ. Їй, крім усього іншого, навіть офіційно дозволили в нас шпигувати. Схоже, незабаром СБУ обросте старим-новим підрозділом — управлінням боротьби з українським буржуазним націоналізмом. Разом з «оновленим» Інститутом національної пам'яті воно, будьте певні, докладе «героїчних зусиль» для випалювання найбільшої «крамоли» — національної автентичності українців.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Володимир КАПЛІЄНКО: «Нам уже тоді було відомо, які процеси відбуваються за ковдрою»

ХТО Є ХТО

— У перший день роботи сьомої сесії парламенту з трибуни було оголошено про створення міжфракційної депутатської групи «Реформи заради майбутнього». Що об'єднало депутатів, які ще вчора були в різних політичних таборах?

— У парламенті 450 депутатів. Серед них депутатів, які дійсно впливають на ситуацію в парламенті, — 15-20, не більше. Це факт. Проте Конституція і закон про статус народного депутата, та й елементарна етика, не дозволяють публічно про це говорити. Нібито всі депутати впливають на законодавчі ініціативи. Але виносять до сесійної зали лише законопроекти, необхідні для вирішення суто політичних питань. Парламент начебто працює, але вирішує лише те, що «горить». Чи може один народний депутат відстояти свою позицію? Ні. Тому хочемо зібрати професійну групу, яка б не мала будь-яких зобов'язань ні перед ким. У нашій групі є будівельники, проектні менеджери, медики, освітяни, академіки. Кожен із них уже взяв окремий напрямок діяльності, й у межах програми «Стабільність і реформи» та нашої стратегії розвитку вноситимемо низку законодавчих ініціатив.

— Але депутатська група — це не фракція. Чи матимете ви право на виступ у Верховній Раді під час обговорення, присутність на погоджувальних радах?

— На погоджувальній раді може бути присутній будь-який депутат. Але його голос ніким не буде почутий, законопроекти в порядок денний не вноситимуться. Завдання групи — знайти точки впливу на парламентський процес задля того, щоб зреалізувати свою програму — реформи заради людей. Це не політичне угруповання, яке спрямовує свої зусилля на досягнення якоїсь меркантильної мети. Ми зібрали ідейних людей, серед нас немає людей випадкових.

— Як же збирали цих «ідейних» людей?

— Це була робота впродовж півтора-двох місяців, коло було то вужче, то ширше, як дихало.

— Чим приваблювали депутатів? У кулуарах називають різні суми, які начебто пропонують за входження до коаліції…

— От нехай про суми відповідають ті, хто про це каже. Більшість депутатів, які ввійшли до складу нашої групи, це люди, які готові «підкоритися волі більшості», як писав Жан Жак Руссо. Водночас депутати, які вилились у склад коаліції «вільними» депутатами, відчули почуття шаленої свободи, і їх назад навряд чи затягнути. Це люди, які готові розділити нашу ідеологію через кропітку працю. Депутатська група «Реформи заради майбутнього» повинна стати четвертим реальним повноцінним суб'єктом коаліції, на рівні фракцій Партії регіонів, КПУ і Блоку Литвина, безумовно, на демократичних засадах. Найближчим часом ми проведемо презентацію групи, представимо кожного депутата, члена депутатської групи, презентуємо напрямок його діяльності в групі. Ми хочемо, щоб наш голос почули. От я, скажімо, вніс законопроект про сурогатне материнство. До мене звернулися парламентарі Франції, які були дуже здивовані, що в Україні народився такий проект, попросили згоди на його переклад, і зараз такий закон уже внесено до французького парламенту. Чому ж у нас цей закон навіть не винесено до зали — мабуть, нікому не потрібен? Дуже дивна, на мій погляд, байдужість.

Група відкрита до приєднання всіх народних депутатів, які поділяють наші ідеологічні й організаційні засади. Ми провели установчі збори публічно, перед телекамерами, провели прес-конференції. Впевнений, де факто група, за будь-яких обставин, буде мати вплив на рішення парламентської більшості. Ми працюємо в коаліції і підтримуємо позитивні реформи Президента України.

— Нині ви позафракційний депутат. Так де ж ви зараз — у коаліції чи в опозиції?

— Я повноцінний член коаліції і ввійшов до неї свідомо, написавши заяву. Коаліція — це більшість, яка утворилася в парламенті. Я вийшов із «Батьківщини» (разом із Йосипом Вінським, Геннадієм Задирком та Ігорем Рибаковим) тоді, коли Юлія Тимошенко ще була в фаворі, ще була Прем'єр-міністром України. Ми пішли тоді, коли це було немодним, і виключно з ідеологічних переконань.

— Коли ви востаннє спілкувалися з Юлією Володимирівною?

— За дві хвилини до її звільнення. 22 хвилини тривала наша розмова тет-а-тет. Я розповів цій тендітній красивій жіночці, яка володіє шаленою харизмою, чому робитиму те, що йде проти неї. І намагався переконати, щоб на шляху розколу в команді БЮТ вона зупинилася, визнала свої помилки й повернула до команди групу людей. Зокрема, йшлося про Й. Вінського, В. Каплієнка і Г. Задирка. У неї в руках тоді були всі важелі, щоб це зробити. Вона цей крок не зробила. Мені шкода. Це була наша остання зустріч.

— А як ви взагалі опинились у політиці?

— Не випадково. Я прийшов до одеської організації «Батьківщини» у 2003 році тому, що хотів докласти своїх зусиль до реалізації сильної великої програми, спрямованої на те, щоб Україна стала великою державою в усіх розуміннях цього вислову. У 2002 році на виборах до місцевих рад ми з друзями голосували за одного кандидата до районної ради, який за підсумками голосування не набрав жодного голосу. Хоча за нього проголосували чотири будинки. Була масова фальсифікація. Тоді я задав собі питання: хто ж впливає на політичний процес? Чому прості громадяни позбавлені природних прав на обрання та право голосу? С того часу я просив Бога дати мені шанс допомогти громаді, щоб такої ганьби більше не було. Через деякий час, починаючи з 2006 року, я вже працював фахівцем у центральному апараті партії «Батьківщина».

— А в чому ви фахівець? Де навчалися, працювали? Розкажіть і про свою родину.

— Мої батьки — талановиті інженери, доволі відомі в своєму колі, проте не публічні особи. У мене дві сестри, одна сьогодні юрист, друга лікар, був ще брат, але він загинув. Займався спортом, кандидат у майстри спорту з плавання та з веслування на байдарках і каное. Після школи хотів стати льотчиком-винищувачем, вступав до Чернігівського авіаційного училища, але чомусь не пройшов за станом здоров'я. Вступив до Одеського політехнічного інституту, отримав спеціальність фізика-ядерника, тобто мав працювати на атомних електростанціях. Служив у морській піхоті військово-морського флоту СРСР. Розпочав комерційну діяльність на самому початку 90-х: перше підприємство відкрив в Одесі 1991 року, до речі, захищав його статут на засіданні Київського райвиконкому, який тоді очолював пан Костусєв. Мав виробництва, пік хліб, печиво, в мене працювало до 150 осіб. Такий собі невеликий підприємець. 1999 року мене запросили до співпраці з Європейським банком реконструкції та розвитку, і я співпрацював у межах тендерів, які проводились у чорнобильській зоні. У 2001 році професор Анатолій Рибак запросив мене навчатися до Академії державного управління при Президентові України, де я отримав статус магістра за фахом керівника проектів і програм. Третю освіту, психолога, отримав заочно в Одеському педагогічному університеті — так порадила мені мама. У 2004 році, переїхавши до Києва, виграв конкурс Світового банку й отримав посаду виконавчого директора Українського фонду соціальних інвестицій. Потім була помаранчева революція, у мене свої стосунки з нею... Після подій 2004-2005 років працював у центральному апараті БЮТ, у виконавчій службі БЮТ, займався місцевими радами всіх рівнів. Провів виборчу кампанію в Донецьку і став депутатом Верховної Ради. Я прийшов до політики із суто ідеологічних міркувань, завершивши свої бізнесові справи.

— Чому ж тоді так кардинально розійшлися з Юлією Тимошенко?

— Вона нас просто здала. Тимошенко та її команда поставилася до нас, як до людей, яких можна розміняти. Почалися надтяжкі звинувачення на адресу Вінського, мене й Задирка розривали на шматки особи від керівництва партії. Було гидко за деяких «колег у минулому». Ми все витримали й улітку 2009 року пішли з високо піднятими головами, заявивши про те, з чим не згодні. Я написав у заяві: «Заявляю про вихід із членів партії "Батьківщина" у зв'язку з серйозними розбіжностями з головою у баченні майбутнього партії та України як незалежної демократичної держави, методів партійного будівництва та етики відносин між членами однієї команди». Нам уже тоді було відомо, які процеси відбуваються «за ковдрою», і що за цим стояли виключно меркантильні інтереси певного кола з оточення лідера «Батьківщини».

— Як ставитеся до того, що таких депутатів, як ви, котрі йдуть від однієї політичної сили до інших, називають «тушками»?

— Ніяк, це дурниці. Хоча не ображаюся на це. До речі, термін «тушка» придумав Давид Жванія, який на сьогодні теж входить до складу коаліції. А не Юлія Тимошенко, не Андрій Кожем'якін чи будь-хто із так званих опозиціонерів. Депутат не може бути «тушкою», людиною, яку нібито несе за вітром. Нам сьогодні набагато легше було б залишитися там, на дні. Але ми хочемо впливати на процеси, які відбуваються у країні.

— За роки роботи в парламенті ви багато внесли законопроектів? Як оцінюєте результативність своєї депутатської роботи?

— Оцінюю незадовільно, бо більшість моїх законопроектів не було прийнято парламентом. Хоча я пропонував зміни до законів про ЦВК, про органи виконавчої влади, з питань шахтобудівної галузі, вніс 95 поправок до Податкового кодексу, чимало пропозицій до закону про вибори до місцевих рад. Хотілося б більшого і впевнений, що невдовзі зможу провести свої законодавчі ініціативи. Бо в мене є чітке розуміння напрямку та предметної галузі розвитку, за якими Україна стане розвинутою державою.

— Де зараз мешкаєте, чи перебралися остаточно в Київ? Чим захоплюєтеся окрім політики?

— Захоплююся полюванням на качок і підводним полюванням, дуже люблю гірські лижі, ковзаюся вже 17 років. Розпочинав у Карпатах, а зараз уже підкорюю гори сильніші. З Одеси родиною виїхали, але в Київ ще не приїхали — офіційно мешкаємо в готелі «Київ», та додатково ще наймаємо квартиру. Щоб придбати квартиру в Києві, треба багато зусиль, і для нас поки що накладно. Від депутатської квартири відмовився: Юлія Володимирівна нас просила квартири не отримувати, що я і мої колеги виконали.

Розмовляла Юліана ШЕВЧУК.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Володимир* КАПЛІЄНКО, *народний депутат України, обраний за списком БЮТ. 19 червня 2009 року вийшов із партії «Батьківщина», пояснивши свій крок незгодою з політикою глави партії Ю. Тимошенко. Нині входить до складу парламентської коаліції, є першим заступником керівника депутатської групи «Реформи заради майбутнього», позафракційний. Заступник голови партії «Народна влада». Член Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради. Народився 6 квітня 1970 року в Одесі в родині службовців. Має три вищі освіти — фізика-ядерника, проектного менеджера та психолога. Перед обранням до парламенту займався бізнесом та партійною роботою. Одружений, має дворічного сина.

Опозиція вимагатиме оновлення складу ЦВК

Під час виборів можливі фальсифікації і спотворення результатів волевиявлення, заявив на вчорашньому засіданні ради опозиції народний депутат від «НУ—НС», лідер партії «Громадянська позиція» Анатолій Гриценко. Власне, захід провели з однією метою: повідомити журналістам, що лідери дев'яти опозиційних партій — Українська народна партія, Народний рух України, «Народна самооборона», Європейська партія України, «Українська платформа», «Громадянська позиція», «Батьківщина», «Реформи і порядок» та Партія захисників Вітчизни — підписали звернення до міжнародних інституцій, в якому виклали основні механізми, які можуть спотворити результати виборів. Вони насамперед стосуються процедур прийняття рішень виборчими комісіями. «Коли три члени комісії можуть зібратися в будь-якому місці й ухвалити рішення незалежно від того, як голосуватимуть люди, оскаржити це рішення в суді неможливо. Скасувати його може лише комісія вищого рівня, яка так само працює за принципом трійки», — зауважив А. Гриценко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Засідання ради опозиції (зліва направо)**: Павло Жебрівський, Анатолій Гриценко, Андрій Кожем'якін, Юрій Кармазін, Ігор Гринів.**

Крім того, у зверненні зазначається: більшість із 15 членів ЦВК представляють Партію регіонів та її союзників. Отож це призводить до ухвалення не правових, а політичних рішень. З огляду на це, за словами народного депутата, до парламенту вже сьогодні буде внесено законопроект, який передбачатиме формування ЦВК із 15 членів, зокрема, по одному від кожної партії, представленої в парламенті.

Крім того, лідери опозиційних партій вважають, що для проведення демократичних виборів необхідно, зокрема, вилучити із чинного законодавства норми, які створюють передумови для фальсифікацій виборів. Та скасувати рішення ЦВК стосовно формування ТВК і ДВК, які призводять до дискримінації значної частини політичних партій. Водночас опозиціонери наполягають, щоб державні органи та суди припинили втручання у внутрішню діяльність політичних партій.

У разі, якщо звернення залишиться без уваги з боку чинної влади, опозиціонери просять міжнародні демократичні організації не визнавати місцеві вибори такими, що відбулися прозоро та демократично.

Олена ГОРБУНОВА.

Сьогодні відбудеться громадська акція проти начебто нецивілізованих дій Служби безпеки

Усе, що впроваджується в Україні, починається у Вознесенську

ПРЕМ'ЄРА РУБРИКИ «УСПІШНІ ЛЮДИ»

З успішних людей починається успішна нація, успішна країна. Усі ми цього прагнемо, хоча, мабуть, далеко не завжди правильним шляхом до цього йдемо. Бо поки що називати Україну успішною передчасно. Можна, звісно, заспокоювати себе різними виправданнями, все списати на так звану хворобу росту. Мовляв, ми ще такі молоді, недосвідчені, ми тільки вчимося. Та все-таки хочеться, щоб ця хвороба зростання не набирали ознак хронічності, щоб ми її якомога швидше переросли. Щоб ми були менше позахмарними романтиками, а більше послідовними прагматиками. Тим паче що Україна багата не лише на чорноземи, красивих жінок, а й на таланти, успішних людей. У політиці, бізнесі, науці, музиці, спорті...
Про них і читайте в новій рубриці, яку пропонує «Голос України».

«Найстаріший» градоначальник країни

Щоразу, проїжджаючи «територію дитинства» — невелике село Ракове, що розкинулося вздовж жвавої автотраси, міський голова Вознесенська Юрій Гержов з ностальгією згадує рідні і знайомі обличчя. Пам'ять людська безперервна: образи минулого не забуваються і не стираються, вони — частина нашого життя, її джерело. Дуже важливо час від часу повертатися до своїх джерел, щоб не відриватися від землі.

Босоногий сільський хлопчисько ріс швидко, як виростають усі чужі діти, закінчив школу, одержав атестат. Перед ним відкривалося багато доріг, але набагато менше, ніж перед міськими одноліткми, що виросли на асфальті. А Гержов і не шукав легких шляхів: пішов судноскладальником на Чорноморський суднобудівний завод, туди, де найбільше були потрібні робочі руки. А вечорами бігав на лекції до Миколаївського кораблебудівного інституту. Потім були армія, робота на комсомольських і партійних посадах.

Із травня 1987 року Юрій Гержов очолює сорокатисячну міську громаду Вознесенська. Відтоді у його трудовій книжці нових записів немає. Настільки солідного стажу управління містом цілком достатньо, щоб уважати вознесенського очільника «найстарішим» міським головою в Україні.

У стінах Вознесенської міськради панують ділова обстановка і злагода. Кожен виконує свою справу, в кожного — жорстке коло обов'язків. На сесіях, а Юрій Гержов очолює міську організацію Партії регіонів, не спостерігається запеклих політичних сутичок, не практикуються кулуарні інтриги.

Над феноменом «посадового довголіття» Юрія Гержова ламають голову багато політтехнологів, ретельно препаруючи життя й учинки міського керівника: на жаль, відгадку поки що не знайшли.

У чому ж він — феномен Гержова?

— Та ні в чому! Просто жити і працювати потрібно з любов'ю і вірою, тоді сам Бог допомагає. Під цим гаслом усі мої передвиборні програми і нинішня теж, — посміхається міський голова. А потім, глянувши на годинник, зненацька додає:

— Не хочете на футбольний матч? Через п'ятнадцять хвилин на міському стадіоні футболісти з ПАР змагатимуться з нашими, вознесенськими...

Вознесенськ уже давно в Європі

Як з'ясувалося, Вознесенськ давно дружить із містами-побратимами Хессекуа (ПАР) і гміною Радомско (Республіка Польща). Муніципалітети тісно і плідно співпрацюють у рамках спільно прийнятої програми, що передбачає різні пізнавальні заходи, в тому числі туризм, спорт, проведення всіляких виставок. Така дружба вносить свіжий струмінь у життя провінційного міста, не дає йому застоятися.

Вознесенці давно розкусили одну з найулюбленіших фішок градоначальника і його команди — «показати, як у нас, і подивитися, що в них». Це стимулює владу на генерацію нових ідей.

> Просто жити і працювати потрібно з любов'ю і вірою, тоді сам Бог допомагає.

— У муніципальному господарюванні обов'язково має бути присутня комерційна жилка, — підкреслює Юрій Гержов. — Неприпустимо сидіти на шиї в держави, випрошувати гроші в бізнесменів, «давити» їх договорами соціального партнерства, володіючи при цьому тільки двома арифметичними діями — відніманням і діленням. Суть умілого управління містом — насамперед в умінні додавати і множити.

Над тим, щоб Вознесенськ став містом великих інвестиційних вкладень, щоб у ньому ефективно працювала промисловість, активно розвивалися спорт і туризм, комфортно почувалася молодь, щоб він був естетично привабливим, екологічно чистим та енергетично незалежним, в управлінській команді працює ціла підструктура — відділ ініціативних, розумних молодих людей, котрі відмінно орієнтуються у віртуальному інтернет-просторі. Весь свій робочий день вони присвячують пошуку цікавих грантівських програм, проектів і прибуткових пропозицій, розробляють нові соціальні проекти і бізнес-плани.

Може, хтось і посміється над цим, але потім прикриє рот: завдяки спільним інвестиційним проектам міськраді вдалося розв'язати безліч застарілих проблем. У Вознесенську вже давно відмовилися від централізованого опалення — утримання витратних котелень невигідно й марнотратно. Програма переходу на індивідуальне опалення в місті практично вирішена завдяки револьверній системі фінансової допомоги. Вознесенськ планомірно прощається з ЖЕКами, котрі «з'їдають» половину квартирної плати. Нова форма колективного управління будинками — ОСББ — набагато вигідніша й ефективніша. Для підтримки нових формувань у місті створена асоціація комунальних підприємств Єдиний центр платежів. Тепер контролери перевіряють оплату всіх послуг у комплексі, а не за кожним відомством окремо. Оплата, треба сказати, стовідсоткова.

Не сказати, що Вознесенськ засяє як Лас-Вегас, але повністю освітленим містом стане: зовнішнє освітлення вулиць — одне із пріоритетних завдань муніципалітету. Причому й тут зекономлена кругла копійка: опорами для вуличних світильників із програматорами стали стовпи районних електроліній.

— За грантівські кошти місто придбало лінію для дроблення деревини і пресування тріски. Ми закупили нові машини для збирання сміття, розробили оптимальний варіант його транспортування і сортування, — каже Юрій Гержов. — Деревина, перероблена на тріску і брикети, — відмінне паливо для котелень, які обігріватимуть муніципалітет, музей Кибрика, Центр дитячої творчості. Уже підготовлено й подано на розгляд проект модернізації водогінної мережі міста, який збирається кредитувати Світовий банк. Наше місто п'є воду з підземних джерел, свердловини давно потребують переоснащення, головні водопроводи — заміни, водоканал — системи сучасного автоматичного управління. Уже встановлена перша комунальна когенераційна станція — зразок первомайського «Дизельмашу», завдання якої — постачати електроенергію насосам артезіанських свердловин, опалювати й давати гарячу воду до центральної райлікарні. Робота такої установки дуже вигідна.

Аж ніяк не випадково фасад Вознесенського міськвиконкому прикрашає сертифікатна табличка міжнародної системи ISO: влада міста Вознесенська одна з небагатьох в Україні здала іспит на професійну зрілість. Цей іспит не простий, тут довго до нього готувалися: впорядкували роботу зі зверненнями громадян, вилучили дублюючі ланки, розробили технологічні карти для зручності людей. Відтепер папери приймаються в єдиному вікні на першому поверсі, і за кожним зверненням призначається особа, що відповідальна за просування документа. Одне слово, чиновницький сервіс у Вознесенську поставлено на якісно новий рівень. Сертифікація за системою ISO, наполовину оплачена за рахунок програми ООН, за твердженням лідера міської громади, дала змогу провести результативну реорганізацію у структурі управління, ефективно розподілити обов'язки.

> Чиновницький сервіс у Вознесенську поставлено на якісно новий рівень.

Днями у Вознесенську завершилася робота із впровадження першого в Україні пілотного проекту управлінського менеджменту у виконавчих органах міськради «Від закону — до посадової особи». Мета проекту — вдосконалення якості системи управління у виконавчих органах місцевих рад: усунення дублювання, розмежування повноважень між структурними підрозділами, підвищення відповідальності посадових осіб за виконання своїх функціональних обов'язків. Майже в кожному законі України з різних питань визначено повноваження органів місцевого самоврядування: на січень 2010 року їх налічувалося 1020, а за півроку додалося або змінилося ще 97. Щоб бути в курсі всіх законодавчих нововведень, повноваження влади у Вознесенському муніципалітеті узагальнено й розподілено між управліннями і відділами міської ради, а також його виконкомом. На базі нововведень розроблено інші положення про управління і відділи відповідно до вимог впровадженої в місті системи менеджменту якості ISO 9001:2008 з матрицею відповідальності структурних підрозділів і посадових осіб. Відтепер під час кадрової ротації кожен фахівець чітко знає, що від нього потрібно.

Вознесенськ перший в області, а може, і в Україні, ще в 1996 році запровадив лікарняну касу. Треба було шукати хоч якийсь вихід: у ті моторошні роки в людей просто не було грошей на лікарів і ліки. Це була своя, вознесенська модель, адаптована до умов і можливостей місцевої охорони здоров'я. Потім з'явилася сімейна медицина з розгалуженою мережею амбулаторій. Нині вознесенський досвід вивчає Міністерство охорони здоров'я: якщо його запрактикувати на території країни, ефективність вітчизняної системи охорони здоров'я істотно зросте.

Мистецтво управляти

Будь-яку справу слід виконувати професійно і грамотно, переконаний «найстаріший» градоначальник в Україні. Добре, коли пироги пече талановитий пиріжник — вони не будуть залежуватися й черствіти, а чоботи шиє вмілий швець — у них зручно й комфортно ходити. Управління містом — теж мистецтво. Якщо коротко, без словесної лузги, але по-словниковому — це «вплив з боку управляючого суб'єкта на людей або економічні об'єкти з метою організувати їхню роботу на отримання певних результатів». Щоб результати вийшли насправді хорошими, «управляючий суб'єкт», уважає Юрій Гержов, повинен мислити ефективно.

Закінчується вересень. Попереду зима, але місто до неї вже підготувалося.

У Вознесенську мало хто знає, що міський голова до того ж непогано співає. Свій талант він демонструє вкрай неохоче і дуже рідко, за особливого настрою. Улюблена задушевна пісня Юрія Гержова відома більшості зрілих людей. Пам'ятаєте слова відомого поета Ярослава Смелякова, що зачіпають душу: «Если я заболею, к врачам обращаться не стану. Обращусь я к друзьям...».

29 вересня Юрій Іванович відзначає великий особистий ювілей — 60-річчя. Здається, він обов'язково проспіває свою улюблену пісню, а послухати її зберуться багато друзів. До лікарів градоначальнику звертатися ще рано, роботи попереду багато, планів — ще більше.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

На знімках: міський голова Юрій Гержов із гостею з ПАР, Вознесенська мерія.

Фото автора.

Редакція газети «Голос» України» приєднується до численних привітань на адресу міського голови Вознесенська Юрія Гержова, бажає йому міцного здоров'я, творчих успіхів, а місту Вознесенську — процвітання.

МЗС України сподівається на передачу двох громадян України Володимира Устименка і Юрія Датченка, які позбавлені волі Верховним судом Венесуели у справі судна «Б Атлантик», *заявив прес–секретар МЗС України Олександр Дикусаров*

Польща з 2011 року планує законодавчо закріпити можливість спрощеного працевлаштування громадян України, *заявив Посол Республіки Польща в Україні Яцек КЛЮЧКОВСЬКИЙ*

Батьки семимісячної дитини, яка померла від набряку мозку, стверджують, що смерть спричинило щеплення. Медики — заперечують

У Донецьку стало відомо про смерть семимісячної дівчинки. Її батьки переконані: трагедію спричинило планове щеплення. Відомо, що дитині ввели комплексну вакцину «Пентаксим», яка повинна захищати від п'яти вірусних захворювань: дифтерії, правця, коклюшу, поліомієліту та гемофільної інфекції.

Дівчинка померла на п'ятий день після щеплення. Родина уникає зустрічей із журналістами. А от медики заперечують зв'язок між смертю та щепленням. У дитячій міській лікарні № 5 запевняють, що перед введенням вакцини та після цього маленьку пацієнтку оглянув дільничний лікар, а батьки надали письмову згоду на щеплення. Стан здоров'я дівчинки на момент вакцинації занепокоєнь не викликав. «Це випадок, який збігається в часі з імунізацією», — сказала «Голосу України» заступник головного лікаря Донецької обласної санітарно-епідеміологічної станції Тамара Бєломеря. Від інших коментарів співрозмовниця утрималася.

З початку року в області утворився дефіцит вакцин для планового щеплення дітей до двох років. У липні-серпні ситуація поліпшилася: лікувально-профілактичні заклади отримали більшість необхідних імунобіологічних препаратів, у тому числі проти туберкульозу, поліомієліту, дифтерії, кашлюку, правця, сказу. Зокрема, до регіону поставили 13 тисяч доз вакцини «Пентаксим» — у молодих мам вона мала репутацію такої, яку легко сприймає організм дитини. Із цієї кількості використали вже три тисячі доз.

Як повідомлялося раніше, два роки тому в Донецькій області помер після щеплення від кору та краснухи 17-річний школяр із Краматорська. Тоді після трагедії масову імунізацію молоді було зупинено.

Ліна КУЩ.

Щодня електричками їздять близько двох мільйонів «зайців»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Так, за словами пана Гудкова, електропоїзди постійного струму зношено на 76 відсотків, ще більше (на 83 відсотки) зносилися електропоїзди змінного струму. А лідерами у цьому антирейтингу стали дизель-поїзди. Там відсоток зношеності перевалив за 90! Причин такої, відверто скажемо, катастрофічної ситуації кілька: не повною мірою компенсуються витрати на перевезення пільговиків, низькі тарифи і справжнє нашестя безбілетників.

Наталія Онищук електропоїздами щодня дістається на роботу у столиці. Відтак проблеми електричок знає, як свої п'ять пальців. Каже, найбільша їхня біда — величезна кількість охочих на дурняк прохатися. І цьому, мовляв, сама ж Укрзалізниця і сприяє.

— У мене маршрут — Ірпінь—Святошино. На обох кінцевих станціях стоять турнікети. І щоб зайти на саму платформу, потрібно купувати квитки. А на решті проміжних станцій, як правило, не те що турнікетів, звичайних кас немає. От люди і сідають у вагони без білетів. За правилами, вони мають купити квиток у контролера-касира. Але, по-перше, ті є не у всіх вагонах. Тож за бажання від них можна просто втекти. А, по-друге, найбільше людей їздить у часи пік. Коли завантаженість максимальна. І тоді контролери не страшні — вони просто не зайдуть у вагон. От і виходить, що у «найгарячіші» години в електричці майже всі «зайцями» їдуть.

Знають про цю проблему і в Укрзалізниці. Масштаби «трагедії» оцінюють щонайменше у два мільйони (!) безбілетників щодня. Але зізнаються: боротися із «зайцями» дуже складно, а головне — дорого. «Найефективніший спосіб — зарежимлення станцій. Загородити їх, поставити охорону, турнікети тощо. Але на все це потрібні мільйони гривень», — каже Олександр Гудков. Про це, як і про масове оновлення рухомого складу, Укрзалізниця може тільки мріяти.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Ще одна болюча тема приміського електроперевезення — тарифи. Сьогодні, мовляв, пасажир-непільговик платить у 6—7 разів менше за собівартість проїзду. А ще 26 категорій громадян мають право їздити електричками безкоштовно або ж сплачувати певний відсоток від вартості квитка. За законом, витрати на їхній проїзд має компенсувати держава. Але в повному обсязі цього не робиться. Цього року, приміром, Укрзалізниці компенсували лише четверту частину цих витрат. Можливо, до кінця року суму буде виплачено в повному обсязі. Але залізничники сподіваються, що вже у найближчому майбутньому від такої системи пільг взагалі відійдуть. І замінять її, скажімо, на адресну дотацію.

Та все ж, зізнаються залізничники, на 10—15 відсотків на рік тарифи таки зростають. Так нещодавно вони зросли у Донецькому регіоні, планується незначне підвищення цін у Одеському. А от мешканці Київського регіону можуть бути спокійні. Принаймні до кінця року тут вартість квитків не зміниться.

Залізничники переконують: вони роблять усе, що можуть. Утім, мовляв, не все від них залежить. Тож і закликають пасажирів бути з ними заодно: платити за проїзд, не смітити в поїздах. Адже, якщо ситуація не зміниться, хто знає, скільки ще зможуть пропрацювати поїзди-пенсіонери. А від того, що електричок з кожним роком ставатиме дедалі менше, навряд чи виграють пасажири.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Сухопутні війська знищили шістсот мішеней

Учора на Львівщині на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки відбулося тактичне навчання підрозділів Сухопутних військ з проведенням етапів бойових стрільб. За тим, як виконують завдання військові, спостерігали міністр оборони Михайло Єжель, начальник Генерального штабу генерал-полковник Григорій Педченко та командувач Сухопутних військ генерал-полковник Геннадій Воробйов. Загалом у навчаннях брали участь близько 650 військовослужбовців, 112 одиниць військової техніки, зокрема, бойові машини піхоти і розвідувальні машини, чотири вертольоти. Для проведення бойової стрільби було використано близько 600 мішеней, **повідомляє прес-служба Міністерства оборони.**

На Буковині зареєстровано захворювання на сибірку

Спеціальна комісія за підозрою захворювання на сибірку обстежила одне із домогосподарств Хотинського району (Чернівецька область). Обласна державна лабораторія ветеринарної медицини підтвердила діагноз. Приписом Головного державного інспектора ветмедицини району та рішенням державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Хотинській РДА на це селянське господарство накладено карантин. Вжито всіх заходів для перешкоджання поширенню захворювання.

Сергій СУЛИМА.

Клініка, дружня до молоді

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

Її відкрили на базі обласного клінічного наркодиспансеру у Дніпропетровську. Тут надаватимуть комплексну медичну, реабілітаційну, консультативну та інформаційно-профілактичну допомогу підліткам та молоді зі статевих питань та наркозалежності. У клініці працюють психолог, терапевт, інфекціоніст, гінеколог. На ремонт приміщень та благоустрій території з обласного бюджету було виділено 580 тисяч гривень.

Це вже третій спеціалізований заклад, що відкривається в рамках реалізації проекту «Здорове покоління», яким опікується голова ОДА Олександр Вілкул, у партнерстві з Дитячим фондом ООН (ЮНІСЕФ).

Тільки за офіційною статистикою на Дніпропетровщині нараховується близько 11 тисяч наркозалежних. «В обласному центрі їх 4,5 тисячі, і, за нашими даними, третина є носіями ВІЛ/СНІДу», — зауважила головний лікар обласного наркодиспансеру Наталя Біла. Якщо раніше лікували в основному 16-річних, то в останні роки, за її словами, це вже 12—13-річні підлітки. «Клініка, дружня до молоді» приймає всіх молодих людей, тут не запитують документи, адресу чи домашній телефон, запевнив її заступник Андрій Шаповалов. Планується, що за рік послугами центру скористаються кілька десятків тисяч молодих людей.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

СПОРТ

Чекають гострого протистояння

Футбол. Тренер тираспольського «Шерифа» Андрій Сосницький розповів про настрій перед матчем другого туру групового етапу Ліги Європи з київським «Динамо».

— У нас поки що нуль очок. Матч буде дуже важкий. Київське «Динамо» не варто представляти. Мотивація у хлопців неабияка. Адже вони вийдуть на поєдинок проти такого суперника при повних трибунах. Хоча є побоювання стосовно того, наскільки ми психологічно витримаємо напругу такого матчу, — переживає наставник чемпіонів Молдови.

— Нарешті ми виграли з великим рахунком, 4:0, в національному чемпіонаті — у «Святого Георгія». Зуміли втілити нашу перевагу в забиті м'ячі, — заявив півоборонець «Шерифа» Олександр Єрохін.

— Чого чекати вболівальникам від протистояння з київським «Динамо»?

— Сподіваюся на хорошу гру, щоб не розчарувати себе й уболівальників. Також необхідно набрати перші очки в таблиці...

Перше слово — за українцями

Команда Київського національного педагогічного університету імені Драгоманова стала переможцем українсько-польського футбольного турніру студентських команд до Євро-2012. У фінальному матчі кияни впевнено перегнали команду Ягеллонського університету з Кракова — 3:0. У матчі за третє місце команда зооветеринарної академії з Харкова також з рахунком 3:0 здолала студентів Люблінського університету імені Марії Склодовської-Кюрі.

По завершенні матчу на стадіоні імені Віктора Банникова відбулася урочиста церемонія нагородження та закриття турніру. Кубок капітанові переможців Андрію Колодяжному вручив ректор його навчального закладу Віктор Андрущенко.

Зазначимо, що студентський турнір був організований комітетом з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України та Академічною спортивною радою Польщі. Матчі студентських футбольних команд проходили в містах, де відбудуться поєдинки фінальної частини Євро-2012: Києві, Донецьку, Львові й Харкові. У турнірі взяло участь 20 команд. Наступного року ці змагання проходитимуть у польських містах, де відбудеться Євро-2012.

Прийматимемо Бразилію в... Дербі

Футбол. Національна збірна України зіграє товариський матч з п'ятиразовими чемпіонами світу збірною Бразилії. Зустріч відбудеться 11 жовтня у місті Дербі (Велика Британія) на стадіоні «Прайд-парк» (вміщує 33 700 глядачів). Початок — о 21.45 за київським часом.

Про це повідомляє офіційний сайт Бразильської футбольної конфедерації. Вибір міста Дербі зумовлений тим, що в ньому мешкає найбільша кількість українських іммігрантів у Великій Британії. Зазначимо, що це буде перший товариський поєдинок між збірними України і Бразилії.

Нагадаємо, що 8 жовтня українці в Києві проведуть спаринг із Канадою. А бразильці днем раніше зіграють із національною командою Ірану.

У Калуші реанімують калійний завод

До кінця року ДП «Національний центр поводження з небезпечними відходами» при Мінприроди планує зібрати та перезатарити 80 відсотків накопиченого у Калуші гексахлорбензолу. Як повідомляв «Голос України», у місті розпочалися роботи з утилізації небезпечних відходів *(на знімку).*

До 15 жовтня колишній Калуський калійний завод виведуть зі складу ВАТ «Оріана», передадуть в управління ОДА та створять ДП, **повідомили в прес-службі ОДА.** «Завод потрібно виділяти з «Оріани» в окреме підприємство, передавати його на баланс обласної адміністрації, робити конкурс інвесторів, а їх є три на сьогоднішній день, і запускати», — сказав віце-прем'єр-міністр України Володимир Сівкович.

Як заявив голова ОДА Михайло Вишиванюк, ще у 2004 році китайці пропонували зробити реконструкцію заводу, випускати 1 млн. тонн калійних добрив і забирати їх до Китаю. «Допоможіть виділити завод в окреме підприємство, і я вам гарантую, що через рік-два ви побачите зовсім іншу картину». На переконання заступника голови ОДА Ігоря Зварича, «без заводу калійних добрив врегулювати екологічну ситуацію у Калуші неможливо». Щодо кадрів для майбутнього виробництва, то, запевнив міський голова Ігор Насалик, проблем з ними не буде, оскільки у Калуші є хіміко-технологічний технікум, профтехучилища та й колишні працівники допоможуть.

ДП «Калійний завод» було утворено на базі заводу калійних добрив ВАТ «Оріана». До 1996 року підприємство працювало рентабельно. Однак через незадовільне технічне переозброєння та дефіцит обігових коштів випуск мінеральних добрив зменшився, і завод став збитковим. Через важкий фінансовий стан в жовтні 2001 року було зупинено випуск калімагнезії галургійним методом. До 2003 року Калуський калійний завод перебував в управлінні ОДА, після — входив до Фонду держмайна. Останні 10 років, коли підприємство практично не працювало, у зоні його діяльності накопичилося багато природоохоронних проблем.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Фото Андрія СКАКОДУБА (УНІАН).

Лише третина Запорізької області газифікована

За словами голови Запорізької облдержадміністрації Бориса Петрова, область лише цього року досягла 30-відсоткового рівня газифікації. Що, повірте, дивує. Адже регіон, де діє не тільки потужна промислова база, а й прибутковий аграрний сектор (понад два мільйони тонн зібраних ранніх зернових цьогоріч), здавалося б, мав забезпечити ледь не стовідсоткову газифікацію сіл. Які, до слова, в основному розташовані вздовж магістральних шляхів чи річок. Слабкою втіхою слугує хіба що третє цього року повідомлення про здачу в експлуатацію газорозподільних пунктів ще в двох селах Василівського району — Малій Білозерці й Тополиному. Водночас винятково терплячість селян можна пояснити те, що блакитне паливо, приміром, у Малій Білозерці з'явилося лише зараз — адже у цьому селі вже давно працює потужний і прибутковий залізорудний комбінат.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Ціни на найнеобхідніші ліки обіцяють не підвищувати

Тринадцять найбільших аптечних підприємств Луганщини домовилися про співробітництво з Луганською облдержадміністрацією і суб'єктами аптечної роздрібної торгівлі, закріпивши цей союз меморандумом. Підприємці та чиновники домовилися про недопущення необґрунтованого підвищення цін на ліки і склали список з 200 найменувань найнеобхідніших препаратів, ціни на які не підвищуватимуть. Водночас йдеться не тільки про захист споживачів, а також про врахування інтересів аптечного бізнесу, що не може існувати, працюючи на збиток. Меморандум діятиме до кінця цього року і згодом його продовжать. За словами заступника голови Луганської облгосадміністрації Анатолія Репицького, «це документ доброї волі, що розрахований на порядність і усвідомлену соціально відповідальну позицію кожного з підписантів».

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Затримано чоловіка, який мав намір перевезти в таксі вісім мішків марихуани

У Новоукраїнці правоохоронці затримали 26-річного місцевого мешканця, у якого вилучили майже 100 кілограмів марихуани. Чоловіка затримали, коли він зібрався в таксі перевозити «багаж». В автомобілі міліціонери виявили вісім мішків із зіллям, **повідомляє прес-служба управління МВС в Кіровоградській області.**

За словами затриманого, наркотичні рослини він знайшов на території колишньої ферми, зібрав і вирішив перевезти в райцентр з метою подальшого збуту. У зазначеному місці правоохоронці виявили ще три мішки з марихуаною. Так, загальна вага вилученого зілля сягнула 100 кілограмів. Підозрюваному загрожує покарання у вигляді позбавлення волі строком від 8 до 12 років з конфіскацією майна.

500 гривень за хоробрість

Начальник УМВС Миколаївської області полковник міліції Михайло Слєпанєв урочисто вручив жителю Южноукраїнська Сергію Лащенку подяку за сприяння органам внутрішніх справ у боротьбі зі злочинністю й грошову премію в розмірі 500 гривень. «Якби в усіх була така активна громадянська позиція, як у Сергія Лащенка, стан правопорядку в нашій країні був би найкращим у Європі», — наголосив головний міліціонер області. Сергій затримав злочинця, який напав з ножем на продавця магазину. Потім надав першу допомогу потерпілій і викликав «швидку допомогу». А тільки тоді згадав, що спізнюється на роботу. Слідчо-оперативній групі знадобився час, щоб знайти хороброго чоловіка.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

Фото надане прес-службою УМВС області.

В Ужгороді буде третє генконсульство. Російське

Уряд Російської Федерації прийняв рішення відкрити в Ужгороді торгове представництво, а з часом і генконсульство. Разом з угорським і словацьким воно буде третім у західному регіоні України. Про це рішення повідомив Генеральний консул РФ Євген Гузеєв. Трьом дипломатам дуже важко працювати на вісім західних областей України. А так до сфери діяльності ужгородського консульства ввійшли б Прикарпаття й Буковина. «Це дуже важливий регіон. І ми хотіли б тут працювати», — заявив російський дипломат.

Василь НИТКА.

Про Лаврівський монастир зняли фільм

У Старосамбірському районі в народному домі «Просвіта» відбувся показ 40-хвилинного документального фільму про один з найстаріших монастирів України — Лаврівський, який розташований за 15 кілометрів від районного центру. Назва документальної стрічки «Лаврівські паліпмсести» символізує стародруки, які з часом стиралються, але на їх місці постають нові написи.

Гірський монастир, заснований на початку 12 століття, був одним із найбільших духовних та освітніх центрів Галичини. Тут поховані князь Лев, засновник Львова, київські митрополити та перемишльські єпископи, молдовські господарі Костянтин Басараб та Степан Петричайко, єрусалимський митрополит Макарій. «За радянських часів з монастиря зробили школу для неповносправних дітей, — розповів «Голосу України» голова райради Володимир Горбовий. — Нині забута святиня української духовності оживає».

Стрічку цей монастир підготувала група документалістів під керівництвом депутата обласної ради Валерія Калинюка. Чимало глядачів, можливо, вперше дізналися, у чому полягає велика цінність монастирської церкви, яка є найстаршою в країні і занесена до числа пам'яток архітектури України. Збудував її князь Лев Данилович, останки якого, за твердженням істориків, досі спочивають у підземеллях храму. З ініціативи Валерія Калинюка в монастирських стінах відбулося виїзне засідання депутатської комісії з питань культури, на якому обговорили проблеми збереження монастиря.

«Ми хочемо відзняти документальні фільми про інші забуті осередки духовності та культури Галичини, — розповів «Голосу України» Валерій Калинюк. — Наступний фільм — про 900-річний Белз, який колись був центром воєводства».

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

У НОМЕР

ДОНЕЦЬК

Відкривається Міжнародний інвестиційний саміт

Темою саміту, який проводиться вже втретє, стане державно-приватне партнерство в контексті нової економічної політики України. Для участі в заході вже зареєструвалися понад тисяча вітчизняних та іноземних компаній. Під час ділових зустрічей буде презентовано енергоефективні проекти із залученням потенційних інвесторів, відбудуться семінари з питань енергетичної політики тощо.

У середу у відкритті Міжнародного інвестиційного саміту візьме участь Президент України Віктор Янукович. Очікується, що голова держави огляне виставку «Енергоефективність—2010» та виставку інвестиційних проектів. Після спілкування з журналістами Президент зустрінеться із професорсько-викладацьким, студентським та вчительським активом із нагоди Дня працівника освіти.

Ліна КУЩ.

КРИМ

В Ялті увічнили імена кримських татар

В Ялті відбулося відкриття меморіальних плит з іменами солдатів і офіцерів кримськотатарської національності, призваних на фронт у 1941 році з Ялтинського регіону й полеглих під час Другої світової війни, а також тих, хто не повернувся з місць депортацій. Усього на меморіальних плитах увічнено імена більш як 400 осіб.

За словами заступника голови Ради ветеранів України генерала авіації Юрія Михайленка, у визволенні світу та Європи є внесок і 60 тисяч кримських татар, і цю пам'ять слід гідно увічнити. Він повідомив, що рішенням сесії Алупкинської міськради від 22 вересня міська школа №1, де навчався двічі Герой Радянського Союзу Аметхан Султан,носитиме його ім'я, а також йому присвоєно звання «Почесного громадянина міста Алупка».

Ветеран національного руху Хатидже Гугу висловила глибоку подяку всім, хто брав участь і посприяв у спорудженні меморіальних плит. Вона наголосила: пошук імен солдатів кримськотатарської національності, що загинули під час війни, триватиме. Цього дня на набережній Ялті було організовано «Фестиваль кримськотатарських чебуреків».

Георгій ВЕРВЕС.

СЕВАСТОПОЛЬ

«Ударили» по цінах ярмарком

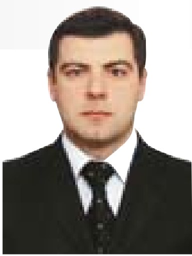
У Балаклавському районі керівники РДА і райради Микола Харута та Надія Колесник запросили місцевих товаровиробників на ярмарок. Організаційні клопоти з розміщення торговельних місць, а також культурно-дозвільне наповнення заходу влада взяла на себе. Від виробників було потрібно одне — привезти товар.

У виграші залишилися всі: і жителі району, які придбали товари за цінами, що помітно відрізняється від магазинних й ринкових, і виробники сільгосппродукції й продуктів її переробки, і співробітники СЕС та інших контролюючих органів, покликаних боротися з так званою стихійною торгівлею.

Поки батьки запасалися дарами щедрої кримської землі, професійні масовики-витівники на двох гральних майданчиках розважали іграми, конкурсами й забавами їхніх дітей. Хороший настрій учасникам ярмарку й собі самим створювали учасники творчих колективів району.

Микола МАГДИЧ.

У Криму цього року, попри несприятливі весняні та літні погодні умови, заплановано зібрати врожай винограду на торішньому рівні — близько 100 тисяч тонн, *повідомив міністр аграрної політики Криму Анатолій Корнійчук*

Підстав для зростання цін на харчові продукти в Сумській області немає, *заявив голова Сумської облдержадміністрації Юрій ЧМИР*

Обійшлися без кредитів

За минулий рік та перше півріччя нинішнього у Кіровоградській області з різних причин припинили господарську діяльність 36 фермерських господарств. На початок липня формально їх зосталося 2499, однак повноцінно функціонують лише 2348. Оприлюднюючи ці цифри, головне управління статистики в області конкретизувало: більшість таких підприємницьких сільгоспструктур розміщені на території чотирьох районів — Бобринецького, Кіровоградського, Маловисківського та Новоукраїнського.

Фермерське господарство Сергія Омельяненка із села Іванівки Новоукраїнського району — одне з тих, що вижило, вистояло і продовжує міцно триматися на ногах. Минулого тижня тут відкрито новий елеватор, оснащений сучасним німецьким обладнанням і розрахований на очищення, підсушування та зберігання 12 тисяч тонн збіжжя. З урахуванням уже наявних елеваторних потужностей ФГ «Омельяненко» (не тільки безпосередньо в селі, а й у Кіровограді) господарство має змогу зберігати загалом до 26 тисяч тонн зерна та насіння соняшнику. Тому в перспективі, після відповідної сертифікації, планує брати на зберігання і продукцію інших сільгосппідприємств.

У спорудження нового зерносховища інвестовано майже 20 мільйонів гривень, при цьому кредитні кошти не залучалися. Ще один плюс — під час будівництва використано технологію теплового насоса: за допомогою спеціального обладнання, що поглинатиме тепло підсушуваного зерна, обігріватиметься приміщення контори, розташованої поруч.

Нове підприємство, за словами Сергія Омельяненка, дасть змогу працевлаштувати шістьох сільчан, а місцевому бюджету додасть коштів. Для небагатого на роботу та гроші села це також дуже позитивний момент.

Привітати міцного господарника з такою приємною подією приїхали голова обласної ради Микола Сухомлин та заступники голови облдержадміністрації Богдан Андрющенко й Андрій Ніколаєнко.

Бажання Миколи Сухомлина сказати добрі слова керівникові ФГ «Омельяненко» особисто — невипадкове. У травні нинішнього року він вручав у селі Комишуватому цього ж Новоукраїнського району, де народився і все життя пропрацював славетний хлібороб, Двічі Герой Соціалістичної Праці Олександр Васильович Гіталов, обласну премію його імені Сергієві Омельяненку як кращому керівнику агропідприємства області. До речі, тоді грошову частину премії фермер віддав для потреб Комишуватського музею трудової слави, заснованого ще Олександром Гіталовим, якого Сергій Омельяненко вважає своїм великим учителем.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

Чи стане Крим курортною перлиною нашої країни?

ПІДІБ'ЄМО ПІДСУМКИ

За даними міністерства курортів і туризму Криму, курортний сезон—2010 у Криму був стабільним. Песимістичні прогнози не справдилися. Як повідомив перший заступник міністра курортів і туризму АР Крим Марина Слесарєва на засіданні Постійної комісії Верховної ради АРК з рекреаційного, санаторно-курортного комплексів і туризму, на першу декаду вересня кількість відпочилих становить 5127,8 тисячі осіб. Це на 13,9% вище за рівень минулого року і на 0,4% менше, ніж 2008-го.

Сезон годує рік

У санаторно-курортних установах і туристичних підприємствах автономії відпочили близько мільйона осіб. Збільшилася кількість заходів у кримські порти іноземних та українських круїзних суден. Відкрито нові туристичні маршрути практично у всіх містах і частині районів півострова.

«Водночас обмежене виділення бюджетних коштів на сферу курортів і туризму не дозволяє здійснити всі намічені заходи. Із запланованих нинішнього року 2 млн. 800 тисяч грн. галузь профінансована на 1 млн. 700 тисяч грн.», — сказала на засіданні комісії заступник міністра.

Цього року галуззю вже зароблено 2 млрд. 640 млн. грн. (2009 року заробили на 501 млн. грн. менше. — **Авт.**). Чиновники автономії впевнені, що цього року на півострові ще є можливість домогтися успіхів у фінансовому плані. Попереду — «оксамитовий» сезон і кримське міжсезоння.

Депутат Верховної ради АРК, член президії парламенту В'ячеслав Захаров підкреслює, що кримчани повинні бути єдиними в розумінні того, що без підтримки й фінансування туристичної галузі неможливо створити умови для її розвитку. На його думку, були й негативні моменти цього курортного сезону. Турбує ситуація зі зміною власників у низці здравниць, що приводить до фактичного «вимирання» установ. На початку року власники змінили багатьох керівників баз відпочинку, і це помітно ускладнило ведення справ. Особливо характерні такі випадки для привабливих місць південнобережжя. На жаль, за словами В. Захарова, вже немає пансіонату «Марат», на межі зникнення санаторії «Карпати», «Ясна поляна», може втратити пляж санаторій «Україна».

Крим сьогодні так і залишається одним із відсталих курортів у Чорноморському регіоні.

Що стосується зростання цін на туристсько-рекреаційні послуги, то десь вони залишилися на рівні минулого року, десь підвищилися на 15-20%, десь — на 50%. При цьому зростання цін на 15-20% ніхто із відпочивальників не злякався — це, на їхню думку, природний процес, пов'язаний з інфляцією.

Коефіцієнт заповнюваності здравниць цього року становить 65%. Це свідчить про не досить ефективну роботу туроператорів у цьому напрямку.

Крим — відпочинок для бідних

Цього року на півострові збереглася тенденція кількох минулих років — зростає кількість автотуристів. Дуже багато відпочивальників приїхало з Молдавії, Білорусії, а також з континентальної частини України. Практично всі вони везли із собою коробки і продуктами, мішки з овочами. Ставили намети на узбережжі, харчувалися привезеними продуктами, не відвідували екскурсій, не купували сувенірів. У підсумку їхні гроші залишилися тільки на АЗС, у кишенях осіб, що займаються «шлагбаумно-мотузковим» бізнесом. Бюджет Криму від таких туристів не отримав нічого, лише постраждав імідж півострова.

Директор однієї із туристичних фірм, керівник громадської організації, що об'єднує туроператорів, поспілкувавшись із безпосередніми постачальниками послуг — власниками кафе й ресторанів, продавцями сувенірів, вина й книг, екскурсоводами й таксистами, сміливо каже: «Сезон не вдався, людей багато, але всі скупі й ощадливі». А от власник бази відпочинку й кав'ярні на сході Криму сказав ще жорсткіше: «Просять (туристи) номери без зручностей і без харчування. У кафе замовляють келих пива із картоплею фрі й сидять увесь вечір».

Висновок один: якщо раніше у Крим їхали представники середнього класу, то сьогодні відпочивальники заощаджують майже на всьому. З другого боку, на півострів приїжджає невелика кількість заможних людей, які платять за ексклюзив. Зазвичай вони усамітнюються на розкішних віллах або

* ОТАК І ЖИВЕМО * ОТАК І ЖИВЕМО * ОТАК І ЖИВЕМО *

У селі Вікторівка залишився

Валерій Борецький був єдиним жителем у селі Вікторівка Козятинського району, що на Вінниччині. Залишки його тіла випадково знайшли двоє молодих хлопців із Козятина. Упізнали тільки по чоботях. Собаки й лиси не залишили на чоловікові жодної м'язової частини. Не зачепили тільки ніг, взутих у гумові чоботи...

Коли 62-річний чоловік загадково зник, на його пошуки підняли жителів із сусіднього села Восходавинці. 15 добровольців — чоловіки, жінки і навіть діти — протягом двох днів по декілька разів обійшли село і його околиці. Міліція теж шукала. Але марно. Через три тижні після того, як останній раз бачили Валерія у Восходавинцях, на його останки наткнулися двоє молодих хлопців. За словами сільського голови Восходавинців Юрія Білика, вони приїхали на мопеді з Козятина. Що робили у безлюдному селі, незрозуміло. На одному з городів (їх обробляють колишні жителі, які нині живуть у Восходавинцях) натрапили на жахливу знахідку. Про неї повідомили в міліцію.

Один хлопець на все село

Так писала про Валерія Борецького районна газета. Колишній моряк вів домашнє господарство. Тримав худобу — корів, биків, свиней. «Він сам доїв корову, — каже 41-річний Сергій Пікула, колишній сусід Борецького, який вибрався з Вікторівки і побудував хату у Восходавинцях. — Молоко носив здавати до нас у село. Був фізично здоровий, гарний із себе чоловік, компанійський, ніколи не відмовляв у допомозі, коли про це його хтось просив». Так само відгукуються про Борецького всі, хто його знав.

У Вікторівку він повернувся з Вінниці. Після армії працював на радіоламповому заводі. А коли на підприємстві роботи не стало, приїхав у село до батьків. Невдовзі помер батько. Валерій залишився з мамою. Своєї сім'ї чоловік не мав. Його сестра Ядвіга каже, що на запитання, чого не жениться, завжди відповідав однаково: «Ще встигну».

— Після того, як не стало мами, я просила його, щоб переїжджав до мене в село, — каже пані Ядвіга. — Я живу недалеко звідси, приблизно за три-чотири кілометри у селі Коритовата. Але він категорично відмовлявся перебиратися. Навіть тоді, коли сам залишився в селі. Казав: «Тут могили мами, тата, тут я народився, не хочу нікуди йти».

Незадовго до свого зникнення брат гостював у сестри. Ядвіга знову нагадала йому, що залишатися одному на все село, та ще й у такий час, недобре. «Він замислився, а тоді відповів: «Ти знаєш, твоя правда. Скоро знов зима. Надокучило мені ті дрова рубати, у вас тут є газ, зимою легше. Треба буде придивитися у Коритоватій хату...» Ядвіга каже, що на цьому вони й зупинилися. За її словами, у брата гроші були. Продавав молоко, худобу. Жив сам, то скільки йому треба. Залишалося придивитися будинок. Тоді вона ще не знала, що ця їхня зустріч буде остання.

«Всі бачили його побитим, а мені нічого не сказали»

У єдиного на все село жителя бували періоди, коли він, як кажуть, прикладався до чарки. У суботу, 21 серпня, сільський голова Восходавинців Юрій Білик випадково зустрівся з Валерієм. Цього дня у селі базар. Збирається багато людей. «Я тоді звернув увагу, що Валерій звечора чаркував, — каже сільський голова. — Казав йому: «Валерику, шануйся, дивися за собою. Не ходи, як дід, неголений». Він поскаржився, що буря повалила дерево біля його хати, воно впало на дроти, й не стало електрики. Мовляв, поки нема світла, ходить неголений».

Пізніше, коли міліція брала в жителів Восходавинців свідчення, сільський голова дізнався, що Борецький того суботнього дня додому не пішов. Увечері його бачили біля сільського бару. Одна з жінок розповіла, що

у VIP-готелях. Малий і середній бізнес Криму, зайняті у сфері послуг, мало що можуть їм запропонувати.

Повз бюджет, у кишені господарів

На думку низки експертів туристичної галузі, скільки б державних і місцевих програм не приймалося, скільки б розумних пропозицій у них не закладали, Крим сьогодні так і залишається одним із відсталих курортів Чорноморського регіону. Автономії не вдалося заробити статус світового курорту, його регіони не є курортами місцевого значення, сервіс катастрофічно не задовольняє потреб відпочивальників, ціни на послуги перевищують здоровий глузд, інфраструктура півострова не відповідає призначенню території.

На жаль, через це Крим в останні роки втрачає свою привабливість. Збільшення кількості відпочивальників з Росії цього сезону, швидше за все, пояснюється не збільшенням якості відпочинку, а тим, що курорти Сочі перетворені на великий будівельний майданчик. До того ж, пожежі й задимлення великих територій Росії стали причиною нового припливу росіян на півострів.

Не повністю вирішена й давня кримська проблема — забезпечення курорту водою. У курортних селищах і містах уведено погодинну подачу води. Часто мають місце аварійні відключення електроенергії. Адже у сезон населення курортів збільшується в п'ять або навіть і в десять разів. Зношені електричні мережі і трансформатори просто не розраховані на такі навантаження.

Крим втрачав відпочивальників, оскільки в багатьох містах і селищах стягувалася плата за відвідування пляжів. Це відбувалося всупереч прийнятій постанові Ради міністрів Криму «Про деякі заходи щодо забезпечення законності при використанні пляжів загального користування й організації пляжного відпочинку». Незаконна тіньова схема оренди пляжів продовжує працювати. На комунальних безкоштовних пляжах практично немає туалетів, та й

прибирають їх абияк. Ще більше дратує відпочивальників сміття, зарите у піску або гальці. Запросто можна побачити кісточки від фруктів, лушпайки від насіння, бички від сигарет, скло й пробки від розбитих пивних пляшок.

> Відсутність системного підходу й недофінансування туристичної галузі можуть призвести до того, що півострів назавжди перейде до стану радянського сервісу — заплати і радій тому, що маєш.

Частина туристичного бізнесу в автономії перебуває в тіні, що позначається і на якості надаваних послуг. За даними міністра курортів і туризму АРК Сергія Кириленка, на території півострова працюють понад 900 мініготелів, і тільки трохи більше 200 об'єктів мають відповідний статус. Значні суми надходжень від їхньої роботи йдуть не до бюджету Криму, а в кишені власників, які не зареєстрували свій бізнес.

Недосконалою є реклама кримського курорту. Вона не має системи, чіткої структури, не визначено пріоритети, образ регіону у свідомості потенційних туристів залишається нечітким, розмитим. Влада й бізнес зможуть переломити негативне інформаційне тло стосовно Криму, якщо почнуть діяти узгоджено. Мається на увазі, що вони повинні спільно формувати бюджет на просування півострова в ЗМІ. У цьому випадку можна буде акумулювати фінансові ресурси, достатні для проведення успішних піаракцій на підтримку кримських курортів.

Чому якість кримського курорту не відповідає зростаючим потребам відпочивальників? Як зазначають експерти, на це є багато причин, серед яких можна виділити недосконалість українського законодавства. За великим рахунком, наші закони лобіюють інтереси операторів з виїзного туризму, які фактично підтримують економіку інших країн. Якщо таку підтримку отримають туроператори, що привозять туристів до України, то Крим може розраховувати на туристичний бум і справді, не на словах, а на ділі, перетворення на «перлину України».

Георгій ВЕРВЕС.

P. S. Під час оксамитового сезону в Криму автор відвідав прибережні курорти Чорноморського та Сімферопольського районів — село Оленівка й селище Миколаївка. Практично всюди на вулицях цих курортів — бруд, відсутні урни, відсутнє нічне освітлення, дороги розбиті. Комунальні пляжі не обладнані роздягальнями, туалетами, процвітає нелегальна торгівля.

Фото автора.

*** ОТАК І ЖИВЕМО * ОТАК І ЖИВЕМО * ОТАК І ЖИВЕМО ***

тільки... «Запорожець»

його дуже побили. Усе лице — в крові. Так само побитим його бачили доярки, які в неділю вранці йшли на ферму. — Ферма у нас знаходиться між селами Воскодавинці й Вікторівка, — продовжує сільський голова. — Отам вони його й зустріли. Видно, йшов додому.

— Чому мені ніхто не сказав, що брата побили, не можу зрозуміти, — каже з цього приводу сестра покійного Ядвіга. — Про це я дізналася, вже коли його не стало.

«Мене щось відводило від того місця»

Павло Радзієвський порає город у Вікторівці. Він звідси родом. Хату має у Воскодавинцях. Того дня звернув увагу, що у Борецького дуже реве худоба. Хазяїна він ніде не знайшов. Пізніше сказав

ДОВІДКОВО

За роки незалежності з карти області зникло більше десяти сіл. Найбільше — у Чернівецькому та Оратівському районах.

про це сільському голові. Той передав сестрі. Але до пошуків приступили не одразу. Сподівалися, що він з'явиться.

— Я сказав дільничному, а він нагадав про те, що без заяви про зникнення ніхто шукати не буде, — додає сільський голова. — Одного дня зібрали людей, а тут дощ почався. Довелося відкласти. Протягом двох днів 15 добровольців із Воскодавинців разом з міліцією шукали зниклого чоловіка у хащах і руїнах Вікторівки. Була з ними й сестра Валерія — Ядвіга.

— Я двічі підходила до того місця, де він лежав, — каже жінка. — Треба було ще зробити п'ять-шість кроків. Щось ніби стримувало мене, відводило назад.

Як уже згадувалося вище, знайшли зниклого чоловіка тільки через три тижні. «Невже вони не могли мені сказати, що знайшли Валерку, — втирає сльози згорьована сестра. — Забрали без мене, погрузили в машину, відвезли у морг у Козятин. Що там уже було везти? З його 80 кілограмів ваги залишилося двадцять, а то й менше».

Не стало людини — не стало й села

Є процедура зняття з реєстру безлюдних населених пунктів. Робить це Держивне управління статистики на підставі поданих документів. Сільський голова Воскодавинців детально не знає, які саме необхідні документи. Каже, консультуватиметься з цього приводу в районі. «Разом з Валерком померла Вікторівка», — кажуть у Воскодавинцях. Згадують, що колись там були і колгосп, і сільська рада. А жителів нараховувалося більше, ніж у Воскодавинцях. — З нашим селом було б те саме, — каже сільський голова Юрій Білик. — Врятувалися тим, що наприкінці 80-х його взявся відродити тодішній керівник району Геннадій Дубенков. Тоді звели більше двадцяти нових добротних будинків, а головне — проклали газ. Будували методом народної будови. Кожен колгосп району отримав завдання спорудити по одному будинку. Сільгосптехніка звела ферми, інші районні організації — тракторну бригаду. Так нас урятували.

Нині у Воскодавинцях проживає 284 особи. Це єдине село в Козятинському районі, де мають додатній приріст населення. «За три останні роки у нас постійно народжується по п'ятеро дітей, — уточнює Юрій Білик. — Помирає людей менше — двоє, троє...»

Зовсім інша ситуація у сусідньому селі Коритовата. Там залишилося приблизно 50 будинків. «Мине ще років з десять, і нас чекає та сама доля, що й Вікторівку, — кажуть місцеві жителі. — Там уже нікого нема. Тільки догниває в напівзваленому гаражі автомобіль «Запорожець» колишнього ветерана війни Юхима Пікула.

Віктор СКРИПНИК.

На знімках: сестра останнього жителя Вікторівки Ядвіга Борецька (Король) переконана, що брат помер після того, як його побили; той самий «Запорожець» колишнього фронтовика Юхима Пікула.

Фото автора.

РЕПЛІКА

У Полтаві — пам'ятник тому, що «розпинав», а в Кременчуці — тій, що «доконала»?

Чергову скандальну ініціативу проявила полтавська організація «Русской общины». Цього разу вона закликає спорудити у Кременчуці пам'ятник російській цариці Катерині II («в честь ее пребывания на полтавской земле»). Тій самій, про яку ще Тарас Григорович писав:

Це той первий, що розпинав
Нашу Україну,
А вторая доконала
Вдову-сиротину...

Так-от, «тому первому» пам'ятник у Полтаві стоїть іще з царських часів — біля входу до музею історії Полтавської битви. Є навіть пам'ятник на місці відпочинку «амператора». Кажуть, там раніше стояла хата заможного місцевого козака, де Петро не лише випив-закусив, а й приліг «вздремнуть». Хати, звісно, нема, а пам'ятничок на її місці поставили. Увічнили й таку «визначну» подію!

А от з Катериною, бач, якось не склалося... Не удостоїла «вздремнуть» у Полтаві. Однак «Русская община» раптом згадала, що цариця ж була у Кременчуці! І навіть дала, мовляв, йому «основну динаміку розвитку». Власне, динаміку розвитку місту свого часу дав ще Крюків, який став тоді своєрідною «чумацькою столицею». А от до самого Кременчука цариця «притарохтіла», щоб «дати динаміку» своєму фавориту і коханцеві Григорію Потьомкіну — Катеринославському намісникові, резиденція якого й була у наддніпрянському місті.

—До її приїзду в місто було розбито сквер, парк, побудовано пристань, — засвідчив автор ініціативи голова полтавської «Русской общины» Володимир Шестаков. — Кременчужани досі називають цей парк «екатерининскім». Уже пізніше саме в Кременчуці робили перші кораблі для Чорноморського флоту. Та й еліта держави уся виникла не в Новоросії, де вже стоять пам'ятники Катерині, а в Малоросії...

Ну ось така логіка: мовляв, у «Новоросії» уже є, а «Малоросія» відстає...

Дали маху! Не усвідомили всієї значущості...

Утім «Русская община», звернувшись з відповідним листом до міського голови Кременчука Миколи Глухова, залишає можливість для «маневру»: встановити якщо не пам'ятник, то принаймні бюст...

Місцеві депутати, до речі, ставляться до такої ідеї доволі скептично. Так само, як і лідери більшості політичних сил. Навіть Володимир Шапран, який очолює міську організацію КПУ, і той в інтерв'ю місцевій пресі заявив: «А навіщо Катерині? Я думаю, що у нас в місті на це ніхто «не клюне», бо у нас зараз більше двохсот тисяч мешканців, а тоді Кременчук — це була одна вулиця. І чому ми маємо ставити пам'ятник Катерині II, нехай краще Адольфу Гітлеру в Полтаві пам'ятник поставлять, він же нагородив полтавців залізним хрестом».

До речі, ідею встановити у Полтаві пам'ятник Гітлеру вже якось висловлював не хто інший, як... Віктор Черномирдін, який, будучи послом РФ в Україні, приїздив до Полтави в період підготовки до відзначення 300-річчя Полтавської битви. Тоді в обласному центрі саме тривала дискусія щодо встановлення у Полтаві пам'ятників гетьману Мазепі та шведському королеві Карлу XII. З приводу останнього Віктор Степанович якраз дуже й «сокрушался»: «Це все одно, що поставити у Полтаві пам'ятник Гітлеру!».

Вочевидь, Черномирдін все-таки не знав, що Гітлер для Полтави «не чужа людина». Щодо вручення ним місту залізного хреста, то документальних свідчень тому нема, а от те, що Гітлер у Полтаві був (і неодноразово) — факт незаперечний. Більше того, Полтава одне з небагатьох міст на окупованій території, де фюрер навіть залишався ночувати. Звісно, ніхто не каже, що він заслуговує на пам'ятник, але якщо говорити про Україну як державу, то, власне, Адольф Гітлер — точно такий же загарбник, як і Карл XII, як і Петро I... Одного поля ягоди!

Але тоді й справді постають запитання: чому ж поставили пам'ятник лише одному загарбникові? Як у тому анекдоті: Муму втопив Герасим, а пам'ятник, бач, Тургеневу! Тим паче, що пам'ятник російському царю у Полтаві є, а українському гетьманові — Івану Степановичу Мазепі — збиралися, збиралися встановити, та так і не зібралися...

Що ж до Кременчука, то як на те, тут слід було б спорудити пам'ятник не Катерині, а вже тоді... польському королеві Августу Сигізмунду II, який 1571 року підписав універсал про необхідність побудувати в урочищі Кременчук фортецю для охорони Придніпров'я від набігів кримських татар. Саме ця подія і вважається офіційною датою заснування Кременчука.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Угорська поліція взяла під варту українського водія вантажного автомобіля, якого звинувачують у скоєнні автоаварії, що призвела до загибелі двох людей *(Укрінформ)*

З 1 липня 2011 року розпочнеться прийом документів до вищих навчальних закладів, який триватиме до 31 липня, *повідомив міністр освіти та науки Дмитро Табачник*

Новий крок у подоланні хронічних невірусних хвороб печінки

НА ЗДОБУТТЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ і ТЕХНІКИ

Наукова робота «Діагностика і лікування хронічних невірусних захворювань печінки», над якою в Івано-Франківському національному медичному університеті впродовж трьох десятиліть працювали представники відомої терапевтичної школи Прикарпаття Василь Нейко, Наталія Вірстюк, Олена Дєльцова, Микола Мойсеєнко та Анна Крижанівська під безпосереднім керівництвом академіка Національної академії медичних наук України, лауреата Державної премії України, доктора медичних наук, на жаль, уже покійного професора Євгена Нейка, є надзвичайно актуальною. Адже нині в Україні офіційно зареєстровано понад 280 тисяч хворих на хронічний гепатит та більш як 40 тисяч — на цироз печінки. За неофіційними даними, таких хворих майже 3 мільйони осіб. І ці показники щороку зростають.

Колективна робота згаданих авторів є широкомасштабною, глибоконауковою, високоінформаційною і характеризується практичним спрямуванням. У ній наведено оригінальні розробки на основі результатів численних клінічних та експериментальних досліджень, запропоновано концепцію розвитку структурно-функціональних порушень печінки під впливом етанолу, токсичних чинників, медикаментів, автоімунних процесів, метаболічного синдрому, супутньої патології. А також розроблено і впроваджено нові діагностично-прогностичні критерії та алгоритми обстежень, нові ефективні схеми терапії та диференційовані підходи до лікування і профілактики хронічних гепатитів і цирозу невірусної етіології із застосуванням вітчизняних медикаментозних засобів. І як результат — це сприяє підвищенню ефективності лікування, попередженню прогресування захворювань і розвитку ускладнень, зменшенню тривалості тимчасової втрати працездатності і показників інвалідизації та летальності.

Для виконання поставлених завдань автори обстежили 1600 хворих із патологією печінки невірусної етіології, понад дві тисячі працівників підприємств Прикарпаття, 2870 дітей робітників виробничого об'єднання «Хлорвініл». У третини з них виявлено зміни функціонального стану печінки. Науковці довели, що серед причин прогресування захворювань печінки — активація запального процесу, розвиток автоімунних реакцій, наявність внутрішньопечінкового холестазу, порушення в системі пероксидації ліпідів — антиоксидантного захисту та розвиток метаболічної інтоксикації, що спричиняють наростання клініко-біохімічних порушень.

Для вчасного виявлення токсичного ураження печінки в осіб, які тривалий час контактують з хімічними чинниками, зокрема з лаками, барвниками, пестицидами тощо, автори розробили нові діагностично-прогностичні критерії і диференційовані схеми терапії. За результатами експериментальних досліджень вперше доведено, що під впливом 2,4-Д-пестициду розвивається пошкодження тканини печінки, яке є характерним для токсичного гепатиту. Застосування глутаргіну сприяє поліпшенню морфо-функціонального стану гепатоцитів, що обґрунтовує доцільність його використання в клінічних умовах.

Автори розробили клінічні та лабораторно-діагностичні критерії розвитку медикаментозного гепатиту на доклінічних стадіях під впливом нестероїдних протизапальних, сульфаніламідних, нітрофуранових засобів, які широко застосовують у лікуванні запальних процесів; антиаритмічного засобу аміодарону, антигелікобактерної терапії при лікуванні виразкової хвороби. У цих випадках запропоновано алгоритми обстеження для раннього виявлення змін з боку печінки й розроблено ефективні медикаментозні схеми лікування.

Дослідники вперше отримали в експерименті морфо-функціональну характеристику змін печінки під впливом цитостатика цисплатину, який використовують в онкології. На основі комплексного дослідження доведено позитивний вплив ентеросорбенту для нормалізації морфо-функціонального стану печінки. Отримані результати обґрунтовують доцільність застосування сорбентів при токсичних ураженнях печінки цитостатичними засобами.

На основі математичної моделі визначено основні чинники несприятливого перебігу автоімунних захворювань печінки і вперше розроблено та апробовано нові діагностично-прогностичні критерії розвитку автоімунних реакцій у хворих на хронічні гепатити та цироз печінки невірусної етіології та розроблено діагностичний алгоритм з визначенням антинуклеарних, антигладком'язових, антимітохондріальних та антитіл до мікросом печінки і нирок. Це дає змогу практичному лікарю визначити терапевтичну тактику ведення хворих для попередження прогресування захворювання і розвитку ускладнень.

За наявності внутрішньопечінкового холестазу автори з'ясували важливу патогенетичну роль і діагностичне значення порушень цитокінового профілю крові у хворих на хронічні гепатити і цироз печінки невірусної етіології зі збільшенням продукції прозапальних цитокінів ІЛ-1β, ІЛ-2, ТНФ-α, ІФН-ϒ, ІЛ-6 і зменшенням протизапальних цитокінів ІЛ-10, ІЛ-4. Запропоновано неінвазивні маркери поступових стадій фіброзування печінки з визначенням у крові чинника росту фібробластів і колагену-IV. На основі математичної моделі встановлено закономірності впливу біохімічних та імунологічних чинників ризику щодо активації фіброзування в печінці, розроблено нові діагностично-прогностичні критерії прогресування захворювання.

Пріоритетними є отримані результати цитогенетичних досліджень у хворих на хронічні гепатити алкогольної, токсичної та автоімунної етіології щодо змін показників транскрипційно-трансляційного апарату гепатоцитів убік їх пригнічення із збільшенням кількості патологічно змінених ядер. Порушення функціонального стану геному гепатоцитів наростають зі збільшенням стадії захворювання — від стеатозу до цирозу печінки.

На основі проведених досліджень встановлено клініко-патогенетичні особливості ураження печінки у хворих із хронічною серцевою недостатністю, хронічним холециститом, псоріатичним артритом, метаболічним синдромом. Доведена роль інсулінорезистентності в активації фіброзоутворення, зміні ангіогенезу і прогресуванні захворювання, на основі чого розроблено й апробовано діагностичний алгоритм для вчасного виявлення змін з боку печінки та запропоновано диференційовані схеми лікування з метою попередження прогресування захворювання до фіброзу і цирозу печінки.

Автори вперше встановили шляхом експерименту, що сукупна дія радіонуклідів цезію (^{137}Cs) та стронцію (^{90}Sr + ^{90}Y) характеризується синергізмом ефектів щодо ураження печінки, її ліпідних мембран, детермінованих одночасною дією радіонуклідів різної природи при малих дозах, що може бути основою інтерпретації біологічних ефектів радіонуклідів, які випали в результаті аварії на ЧАЕС та при інших ситуаціях надходження радіонуклідів до організму.

За результатами дослідження розроблено моніторинг комплексу показників із застосуванням нового 13С-метацитинового дихального тесту для вчасного виявлення гепатоцелюлярної недостатності вже на стадії хронічного гепатиту, на стадії цирозу печінки — для оцінки її ступеню та контролю за лікуванням.

Розроблено та апробовано діагностично-прогностичні критерії ранньої діагностики ризику розвитку раку печінки на тлі несприятливого перебігу хронічних захворювань печінки. Запропоновано алгоритм обстеження онкохворих, які приймають поліхіміотерапію, задля раннього виявлення її гепатотоксичного впливу та медикаментозні схеми поліпшення функціонального стану печінки, що загалом підвищує ефективність лікування і якість життя хворих.

Дослідники розробили й апробували нові схеми комплексного диференційованого лікування хронічних захворювань печінки при метаболічному синдромі та соматичній патології із застосуванням вітчизняних медикаментозних засобів — тіотриазоліну, глутаргіну, пентоксифіліну, спіруліни, фламікару, альфа-ліпоєвої кислоти, ліпіну, урсодезоксихолевої кислоти, артишоку екстракту «Здоров'я» і синглетно-кисневої терапії, що сприяє підвищенню ефективності лікування, попередженню прогресування захворювань та розвитку ускладнень. Розроблені авторами схеми лікування є ефективними, безпечними і доступними широкому загалу населення.

За темою роботи опубліковано 291 наукову працю, з яких 17 — зарубіжні, отримано 12 авторських свідоцтв на винахід і корисну модель, написано 8 монографій, 4 методичні рекомендації, три інформаційні листи, захищено 12 дисертацій, з яких три докторські і дев'ять кандидатських. Результати роботи висвітлено в шести підручниках і посібниках. Вони широко впроваджені в лікувально-діагностичних закладах України та в педагогічних процесах вищих навчальних закладів України. Отож наукова робота колективу авторів терапевтичної школи Прикарпаття Василя Нейка, Наталії Вірстюк, Олени Дєльцової, Миколи Мойсеєнка, Анни Крижанівської «Діагностика і лікування хронічних невірусних захворювань печінки» має надзвичайно велике значення для розвитку сучасної медицини і заслуговує на присудження Державної премії України в галузі науки і техніки за 2009 рік.

Наталія ХАРЧЕНКО,
член-кореспондент НАМН України, головний позаштатний спеціаліст МОЗ України зі спеціальності «гастроентерологія», завідувач кафедри гастроентерології і дієтології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика.

Вийшов усім дерунам дерун

Хочете приготувати такого деруна, щоб про вас усі заговорили? Візьміть 150 кг картоплі, 26 кг цибулі, 5 кг печериць, 8 кг сала, 120 яєць, 3 літри олії, не забудьте про овочі, часник і калину, а на додачу — 3 кілограми сметани. У вас вийде саме такий дерун, як приготували на третьому міжнародному фестивалі дерунів у Коростені. Довжину він мав два метри 45 сантиметрів, а ширину — один метр 25 сантиметрів. Заважив 136 кілограмів. Випікали «найбільший у світі дерун» на місцевому хлібозаводі півтори години.

Деруни їв і прихвалював народний депутат України Микола Рудченко.

Це вже другий рекорд, який встановили в Коростені. Перший гігантський дерун випекли на першому фестивалі, що відбувся 2008 року. Другий фестиваль ознаменували встановленням пам'ятника деруну.

Цього разу на фестиваль у Коростень прибули чотири зарубіжні делегації: дві з Великобританії, ще дві — з міст-побратимів: польського Красніка і російського Ноябрьська. Пригощав дерунами і міський голова Коростеня Володимир Москаленко **(на знімку ліворуч)**. Він дав майстер-клас з їх приготування.

На фестивалі кожен міг придбати патент на право дегустувати деруни в необмеженій кількості і в будь-якій торговельній точці, щоб потім виставити власну оцінку: це коштувало сто гривень. Порція з чотирьох дерунів з приправою, тобто зі сметаною, м'ясом чи грибами, коштувала від п'яти до десяти гривень. Отож, якщо вас потекли слинки, приїжджайте наступної осені до Коростеня.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

Цього разу на фестиваль у Коростень прибули чотири зарубіжні делегації

ФОТОФАКТ

У Лондоні британець Джеймс Філдс встановив новий рекорд Гіннеса з банджі-джампінгу — 42 стрибки за годину.

Фото Сіньхуа (Укрінформ).

Літак з президентом Польщі не повинен був приземлятися під Смоленськом

Польський експерт з питань авіакатастроф Едмунд Кліх презентував власну книгу на тему безпеки польотів. Принагідно, як представник Польщі, акредитований при Міждержавному авіаційному комітеті (МАК), він представив підсумки вивчення причин катастрофи президентського літака ТУ-154М під Смоленськом.

На його переконання, до авіакатастрофи ніколи не призводить якийсь один чинник, все відбувається за принципом доміно. За твердженням Е. Кліха, якби на аеродромі «Сєвєрний» побувала хоча б якась група польських спеціалістів напередодні візиту прем'єра (7 квітня) та президента (10 квітня), то вона дала б висновок про неможливість посадки там жодного з керівників польської держави.

Ключовими питаннями експерт вважає: «як можна було бути готовим до польоту, не маючи детальної інформації про аеродром» та «вилетіти із Варшави, маючи перед стартом дані синоптиків про надзвичайно несприятливі погодні умови в районі Смоленська»? Ситуацію могла б врятувати присутність у літаку російського спеціаліста-навігатора з посадки ТУ-154, від якого відділ планування та обліку 36-го спецполку транспортної авіації відмовився через те, що пілоти знали російську мову.

Вражає відважність висновків Е. Кліха. Так, кажучи про помилки у підготовці організації польоту (в інтерв'ю «Газеті Виборчій»), він уперше стверджує, що вони були допущені з обох сторін. Зокрема, не було прийнято однозначного рішення про скерування літака на запасний аеродром, що мали зробити контролери. Утім, останні не могли цього зробити, вважає Е. Кліх, з тієї простої причини, що летовища у Мінську, Вітебську та Москві, які після катастрофи часто фігурують як запасні, були такими «лише на папері» — там не було підготовлено жодного транспорту для такого рівня делегацій. Небажання росіян представити польській стороні всі документи експерт розцінює як порушення Чиказької конвенції, але чи повідомляти про це Міжнародну організацію цивільної авіації, вирішуватимуть політики.

Іван **КОЗЛОВСЬКИЙ.**

Варшава.

ПЛАНЕТА

Пенсіонер федерального значення

Юрій Лужков залишився без роботи. Учора вранці його відправили у відставку з поста мера Москви. З формулюванням «у зв'язку з втратою довіри» пішов у небуття один з російських політичних важковаговиків. По московських недругах України, ідеологах-українофобах завдано нещадного удару.

Указ «об отрешении» Лужкова підписав президент РФ Дмитро Медведєв. Він має на це право. У Росії мерів призначає, а отже, і знімає Кремль.

Їхня нелюбов була взаємна. 73-річний мер — досвідчений і цинічний царедворець порівняно з юним російським президентом, могутній Голіаф. Однак мільярди Лужкова й найбагатшої жінки у світі, його дружини Олени Батуриної, лідерство в правлячій «Єдиній Росії», виявилися «діркою від бублика» порівняно із сакральністю посади Дмитра Медведєва.

Цікаво, що ще в понеділок між Юрієм Лужковим і Кремлем тривав торг. Мера вмовляли піти за власним бажанням. Він не погодився. І ось — убивче і зубодробильне формулювання указу. Як з'ясувалося, улюбленець усіх москвичів і гостей столиці «втратив довіру» влади, президента країни.

Це приблизно те саме, коли при комуністичній владі у чиновника на парткомі забирали партквиток. Потім можна було людину саджати до в'язниці, конфісковувати все нажите майно, не вітатися й «виламувати руки». Для Лужкова — це «чорна мітка». Чи очікує Юрія Михайловича не просте забуття, а остракізм влади?

Поки що всі вищі чиновники, тепер уже колишні друзі Лужкова, хором схвалюють прийняте Медведєвим рішення. Мовляв, «Лужков не виправдав довіри Президента», «мер зарвався», «його нахабність не мала меж». Вони і гадають-запитують: чи посадять Юрія Михайловича, чи відберуть у його дружини Олени Батуриної бізнес, кому дістануться мільярди?

У Москві кажуть, що звільнення Лужкова — це найбільш мужній вчинок Дмитра Медведєва. З тієї причини, що мер Москви завжди знаходив взаєморозуміння з Володимиром Путіним. Саме прем'єр-міністр прихильно ставився до мера, блокував бажання президента РФ звільнити норовливого градоначальника ще на початку нинішнього року. Тому звільнення Лужкова можна назвати початком президентської кампанії в Росії. Могутньому Путіну кинули рукавичку.

Що стосується зовнішньополітичного резонансу, то можна констатувати, що пішов у політичне небуття російський чиновник, який стосовно України дозволяв собі все. Його нахабність не мала меж. Завдяки його фінансовій підтримці сотні «наукових інститутів», видавництв, ЗМІ боролися із суверенітетом України. На його гроші було вилито тонни інформаційного бруду на українську державу. Українофоби всіх мастей завжди були найдорожчими гостями московського мера. А його провокаційні заяви відносно Криму, Севастополя були програмними гаслами для тих, хто вважає, що ще живе в СРСР. Московський король помер, пішла в минуле ціла епоха ворожнечі до України!

Довідка «Голосу України»: **У червні 1992-го Юрія Лужкова було призначено мером. Цей статус він тричі підтверджував на народному голосуванні: у 1996-му, 1999-му і 2003 роках Лужкова обирали мером, він набирав 88,5 відсотка, 69,9 і 74,8 відсотка відповідно.**

Віктор **ТИМОШЕНКО.**

Москва.

ДО РЕЧІ

Щотижневу телепрограму «Обличчям до міста», у прямому ефірі якої тепер уже колишній мер Москви Юрій Лужков і його заступники регулярно по вівторках спілкувалися з жителями столиці, було вчора знято з ефірної сітки телеканалу ТВЦ...

У Франції обговорюють жорсткішання імміграційного законодавства

Парламент Франції приступив до обговорення цілої низки заходів із жорсткішання імміграційного законодавства, **повідомляє РБК.**

Відповідно до законопроекту, іноземці, які одержали французьке громадянство в порядку натуралізації, надалі в деяких випадках можуть бути позбавлені його. Крім того, пропонується захід, за яким нелегалів можна буде затримувати без рішення суду не на 48 годин, а на 5 діб.

Документ передбачає скасування положення, за яким іноземці могли одержати посвідку на проживання у Франції, якщо вони тяжко хворі й не можуть лікуватися на батьківщині. Тепер таких людей, у тому числі хворих на СНІД і рак, пропонується висилати, а нелегалів — позбавляти права на одержання безкоштовної медичної допомоги. Передбачається також різке посилення покарань за фіктивні шлюби — за подібне плануються карати позбавленням волі на строк до семи років і штрафом 30 тис. євро.

ФОТОФАКТ

Надзвичайний і Повноважний Посол Аргентинської Республіки в Україні Ліла Ролдан Васкес де Муан (ліворуч) **відвідала єдиний в Україні музей «Кобзаря» Тараса Шевченка, що на Черкащині. Екскурсію для поважної гості провела директор музею, праправнучка поета Ольга Шарапа.**

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Операція «Наступник» по-корейськи?

Через 30 років після попереднього у Пхеньяні відкрилося чергове засідання політбюро ЦК правлячої Трудової партії Кореї (ТПК), **повідомляє AFP.** Члени політбюро, як і очікувалося, знов обрали Кім Чен Іра генеральним секретарем партії.

Цікаво, що під час засідання партії в 1980 році північнокорейський лідер Кім Ір Сен оголосив наступником свого сина Кім Чен Іра. Саме тому увагу світових ЗМІ прикуто до Пхеньяна, де, як сподіваються, буде названо ім'я наступника Кім Чен Іра, **передає РІА «Новости».** Найімовірнішим претендентом на це звання вважають його молодшого сина — Кім Чен Уна. Напередодні в ЗМІ з'явилася інформація, що йому (і його сестрі) присвоєно звання генерала. Таким чином, на думку експертів, здійснено перший етап передачі влади.

Тим часом, вважають аналітики, батько навряд чи відразу передасть синові кермо влади — для цього молодий чоловік, якому, пишуть, усього 27 років, занадто недосвідчений. У разі раптової смерті Кім Чен Іра (2008 року він переніс інсульт) його наступника, якщо ним справді стане Кім Чен Ун, опікатиме зять вождя.

ФОТОФАКТ

У В'єтнамі готуються до святкування 1000-ліття з дня заснування столиці — Ханоя, яке відбудеться 10 жовтня.

Фото Сіньхуа (Укрінформ).

«Вінницю» передали в оренду англійській компанії

Відкриття постійних авіарейсів між Вінницею й Тель-Авівом для здійснення прощі брацлавських хасидів, а також туристських рейсів для оператора «Укрвіза» — лише частина умов інвестиційного договору, виконання якого взяло на себе ТОВ «Шанді», дочірнє підприємство компанії «Шанті кепітел Лтд.» (Великобританія). Це підприємство отримало право взяти в оренду на 25 років Вінницький аеропорт з правом його першочергового викупу за умов виконання інвестиційного договору.

Розвиток КП аеропорт «Вінниця» потребує нових фінансових вливань. «За рахунок коштів обласного бюджету неможливо організувати стабільну роботу аеропорту, — наголошувалося на сесії обласної ради. — Тому і прийнято рішення про передачу підприємства в оренду».

За інформацією інвестора, в аеропорту запровадять популярні в Європі послуги лоу-кост (виконання рейсів низькобюджетними авіакомпаніями, які реалізують квитки дешевше, ніж потужні авіаперевізники). Планується створення логістичної структури для вітчизняних підприємств Вінницької і сусідніх областей з метою повітряного експорту продукції.

Віктор **СКРИПНИК.**

Вінниця.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 181 (4931)
СЕРЕДА, 29 ВЕРЕСНЯ 2010

До 6 жовтня триватиме на теплоході «Маршал Кошовий» Всеукраїнська акція «Естафета пам'яті й слави «Через всю Україну», *повідомляє прес–служба Міністерства культури та туризму*

Пілотажна група «Українські соколи» буде відновлена за рішенням Президента України, *повідомив міністр оборони України Михайло ЄЖЕЛЬ*

Ворог той, хто думає інакше

ТЕМА

Під такою назвою в Українському домі у Києві розгорнуто виставку архівних матеріалів про методи, що їх застосовувала Державна служба безпеки колишньої НДР «Штазі». Німецькі документи в експозиції перекладено на українську мову. Вони відображають діяльність Соціалістичної єдиної партії Німеччини і унаочнюють роль таємної поліції на прикладі комуністичних диктатур. Тут можна дізнатися про історію створення і діяльність «Штазі», механізм вербування сексотів, антигуманні методи роботи спецслужб, як вони боролися зі своїми «ворогами» та які наслідки це мало для тих, хто від цього постраждав. Мета виставки — показати механізми становлення диктатури і тиранії та застерегти суспільство від таких явищ загалом.

Брати-близнюки

Не розповідатиму, власне, про саму виставку. Мене більше зацікавило те, що було після, коли слідом за Берлінським муром рухнула одна з найсильніших, найдисциплінованіших і найбезжальніших спецслужб світу: міністерство державної безпеки НДР (нім. Ministerium fur Staatssicherheit — Stasi). Створений за зразком і за участі МДБ СРСР у квітні 1950 року, «щит і меч» партії у часи, коли її інтереси були вищі за мораль і право, як і його радянський брат-близнюк, контролював у країні всіх і все.

Відкриття виставки архівів «Штазі» у Києві збіглося у часі із затриманням СБУ одного зі своїх співробітників, історика та керівника Національного музею-меморіалу жертв окупаційних режимів «Тюрма на Лонцького» Руслана Забілого. ЗМІ вибухнули обуренням, мовляв, Служба безпеки воює з історією та істориками. А щодо служби самого історика у цій структурі, то, мовляв, він там «тільки» зарплату одержує...

У жодному разі не хотіла б давати оцінки ані цій історії, ані історикам, які в спецслужбах «лише» отримують зарплатню. Та й історія з істориком могла б стати епізодом, інформацією до роздумів, якби не нагадала про нашу не таку вже й віддалену давнину. Та знову не сколихнула те, що час від часу здіймається на пік громадського інтересу: відкриття для громадськості архівів СБУ та колишнього НКВС—КДБ. Деякі нетерплячі навіть вимагають цього негайно. А як це зробили в Німеччині?

Сенсацій не було. І не буде

15 січня 1990 року берлінці взяли штурмом центральний штаб-квартиру «Штазі». Люди кричали: «Штазі» — геть!» Натовп увірвався усередину будівлі, у повітря полетіли мікрофони, навушники, столи, теки з документами, портрети вождів, знищувалися картки, шифри, схеми, фото. Коли хвилі гніву стихли, й на підлогу осіли клапті паперів, настало протверезіння: величезна кількість документів щезла безслідно. Зібрали в мішки те, що повивертали з сейфів і шаф. Кілька їх тисяч з фрагментами документів досі зберігаються у закритих фондах. Настане час, коли комп'ютер «зшиє» їх докупи, і з'являться нові, досі невідомі деталі. Утім, сенсацій не очікують, оскільки керівництво «Штазі» не чекало, поки в їхню «святая святих» увірвуться демонстранти й підчистили архіви. Де вони після цього опинилися — ніхто не знає.

Тим часом фахівці, журналісти та історики досі не можуть знайти відповіді на запитання: чи було захоплення штаб-квартири «Штазі» лише стихійним проявом гніву народу? Є припущення, що «стихія» організована керівництвом самої «Штазі» — з тим, щоб секретні документи не потрапили до розвідки ФРН. А в безладі, «під шумок» можна було знищити все, що досі не встигли. Що схоже на правду: коли натовп увірвався в кабінети, то їх господарі вже знищували документи. Дослідники висувають версії, що тут попрацювали американські спецслужби, чи приписують погром російському КДБ. Але хай би там що, а багато документів втрачені назавжди. Або з часом їх «викидатимуть» на світ Божий як компромат.

Німецькі експерти підрахували: вага досьє, котрі зберігалися у «Штазі», становила п'ять тисяч тонн. Стільки компромату було на всіх, хто думав «інакше» й не вписувався у концепцію щасливого соціалістичного світу. За даними німецьких офіційних органів, його збирали 90 тис. штатних співробітників, а також 170 тис. неформальних інформаторів — «стукачів». Тобто на одного співробітника «Штазі» припадало приблизно 180 громадян НДР. Навіть в СРСР один чекіст «обслуговував» 600 осіб. Річний бюджет цієї спецслужби становив майже 3 млрд. марок.

Кожен четвертий громадянин — сексот

Коли йдеться про спецслужби, то учасники дискусій на цю тему нерідко послуговуються аргументом: мовляв, розвідка потрібна будь-якій країні, тож «Штазі», як і КДБ, робило для держави надзвичайно корисну справу. Це лукавство, оскільки спецслужби займалися не лише розвідкою і контррозвідкою. Та й не про розвідку йдеться, а про створення величезної репресивної машини, таємної ідеологічної поліції, що жорстоко придушувала будь-які прояви невдоволення, і служила не Батьківщині чи народу, а партійно-державній системі, очолюваній купкою функціонерів. Для тих, хто думав інакше, кара була неадекватна: навіть за розказаний у «курилці» політичний анекдот, прочитання «самвидавівської» літератури люди платили позбавленням роботи, а часто й волі. Добровільні чи з примусу інформатори що КДБ, що «Штазі» не дрімали. Тим часом здійснювати обшуки, заарештовувати, порушувати кримінальні справи, вести допити має поліція, міліція чи прокуратура, а не спецслужба.

Звісно, МДБ НДР займалося також і шпіонажем. Передовсім у найближчих сусідів — ФРН. Причому досягло у цій справі чималих успіхів, вербуючи не лише дрібних чиновників, а й державних функціонерів. Що легко пояснити: до ФРН було легко потрапити, не існувало мовного бар'єру, а кількість іммігрантів з НДР обчислювалася сотнями тисяч: спробуй «відлови» серед них розвідника-нелегала. У цьому сенсі типовою є історія найвідомішого ендеерівського шпигуна Гюнтера Гійома, котрий упродовж восьми років був особистим референтом канцлера ФРН Віллі Брандта. Він перебрався до Західної Німеччини, вкорінився тут, і за 20 років перебування зробив блискучу кар'єру в Соціал-демократичній партії, водночас шпигуючи для «Штазі». Після викриття вона закінчилася, але й Віллі Брандт пішов у відставку.

Утім, «Штазі» не лише вкорінювала свою агентуру, а й вербувала її у ФРН. Сприяла не лише спільність менталітету, а й методи психологічного впливу, компрометації, шантажу, підкупу, які були доведені до досконалості. Крім того, «Штазі» щедро платила. Тому її агенти були в політичному керівництві ФРН, у розвідці та контррозвідці.

Але «Штазі» була неперевершеною в організації роботи з банальними «стукачами» на всіх сходинках суспільної ієрархії: за деякими даними, кожен четвертий громадянин НДР у той чи інший спосіб був пов'язаний з цією службою. Сусід міг шпигувати за сусідом, вербували навіть школярів, а в сім'ї могло бути два і навіть три «інформатори» спецслужби, котрі, утім, не здогадувалися про таку діяльність одне одного. Щоправда, було б неправильним вважати усіх громадян колишньої НДР донощиками: були й такі, хто відмовився у такий спосіб служити Батьківщині. Усе-таки їх була більшість і саме вони вийшли на багатотисячні демонстрації протесту, результатом яких став крах соціалістичної системи і самої НДР.

«Стукачі» та їхні жертви

Після падіння Берлінського муру в суспільстві почали спалахувати гучні скандали, пов'язані з викриттям сексотів, негласних інформаторів «Штазі». Найбільшого розголосу набували ті, до яких були причетні державні службовці високого рангу та політичні функціонери. У країні розгорнулися дискусії щодо надання відкритого доступу до архівів МДБ НДР. Утім, думки розбіглися: одні вимагали це зробити, а інші так само категорично були проти. І не лише через те, що самі причетні до брудних справ «Штазі», а й з огляду на можливу помсту за зіпсоване життя не лише безпосереднім кривдникам, а й їхнім родичам.

Зрештою, влітку 1990 року Народна палата НДР, уперше обрана на вільних виборах, ухвалює закон, який передбачає контрольоване відкриття документів МДБ. Після масових протестів правозахисників це положення було внесене також до Договору про єдність обох німецьких держав. 14 листопада 1991 року Бундестаг ухвалює закон про документи МДБ НДР. На підставі цього вперше у світі було створено такий орган правової держави, який відкриває секретні документи служби державної безпеки як її жертвам, так й іншим особам з метою їхнього юридичного та історичного дослідження.

Із документів «Штазі» зняли гриф секретності й відкрили доступ громадян. Але це не означає, що кожен охочий може вдовольнити власну цікавість. Приміром, якщо хтось забажає дізнатися, чи був його колега таємним інформатором, то цього не дозволять зробити. А от переконатися, чи було заведено справу на вас особисто, і, якщо вона все-таки була, то ви її одержите. З неї дізнаєтеся, коли й чому за вами слідкували, ознайомитеся з «рапортами» донощиків, але їхні імена у ній будуть ретельно зачорнені: так Конституція ФРН охороняє право людини на приватне життя.

Це коли йдеться про, так би мовити, пересічних «стукачів». А от ситуація із завербованими високопосадовцями чи політиками складніша. «Штазі» уміло берегла свої таємниці: всі агенти мали псевдоніми, а їхня діяльність часто так шифрувалася, що довести, приміром, що «Апекс» і є той само політик, якого підозрюють у співробітництві зі спецслужбами, надзвичайно важко. Як і його вину.

До речі, журналісти неодноразово підозрювали у зв'язках зі «Штазі» канцлера Ангелу Меркель, котра до об'єднання Німеччини була громадянкою НДР, вважаючи, що це МДБ допомогло їй зробити блискучу кар'єру вченого. Утім, вона сама такі твердження заперечує: «Так, мені пропонували співробітництво, але я відповіла, що непридатна для такої роботи, бо не вмію тримати язика за зубами і швидко все виляпаю друзям».

Головне управління МДБ НДР у Берліні.
Фото з архіву федерального уповноваженого з питань документів служби держбезпеки.

Утім, кого лишень не підозрювали у ФРН у зв'язках зі «Штазі» — відомих політиків, артистів, спортсменів. Як, приміром, Олімпійську чемпіонку, «найвродливіше обличчя соціалізму» Катаріну Вітт, котра насправді була улюбленицею обох частин Німеччини. Під час піку дискусій про відкриття архівів у ЗМІ почало з'являтися дедалі більше обвинувачень у її співпраці зі спецслужбами, а з «вродливої онуки дідуся Маркса» вона дуже швидко перетворилася на «козу СЄПН». Зрештою, спортсменку це, як кажуть, «дістало» і вона звернулася до суду з проханням припинити мусування низкою видань таких чуток і заборонити опубліковувати досьє на неї. Але згодом усе-таки змушена була погодитися на це, застерігши, що така публікація є вторгненням в її приватне життя.

Невдовзі відомство, у чиєму розпорядженні перебувають архіви «Штазі», оприлюднило висновок: «Немає приводу шукати мнимі свідчення причетності фігуристки до секретних служб НДР». Матеріали її справи свідчать, що за нею з 1973 року велося спостереження. Частина досьє — 181 сторінка — нині доступна громадськості. Сама Катаріна, для якої зміст цих документів став шоком, у своїй автобіографії написала: «Про деякі речі я не хотіла б будь-коли дізнатися. Я не була донощицею, як не була учасницею руху опору. Я не була жертвою, хіба що — об'єктом».

Карати немає підстав

Тим часом, за повідомленням газети «Financial Times Deutschland», майже 17 тисяч колишніх співробітників «Штазі» і нині працюють у різних органах державної влади східних земель ФРН. І не лише в східних: чимало їх обіймають високі посади у різноманітних структурах західних земель. Утім, державними службовцями вони стали цілком законно, оскільки немає жодних доказів того, що ці люди під час працевлаштування приховали певну інформацію. Тож і підстав для їх звільнення немає.

Проте чимало німецьких політиків і правозахисників і досі вимагають ретельніше перевірити біографічні дані таких чиновників. Але й це, з'ясовується, неможливо: немає юридичних підстав. Та й 2006 року Бундестаг вніс зміни в закон про архіви «Штазі», відповідно до яких одержувати архівну інформацію можливо лише на тих, хто претендує на найвищі державні посади. Простого клерка перевірити вже неможливо.

Як і покарати колишніх інформаторів. Зокрема тому, що термін давності за такі злочини, як незаконне позбавлення волі, шантаж, порушення недоторканності житла, таємниці поштових надходжень уже сплив. А Конституційний суд об'єднаної Німеччини ухвалив, що судити колишніх громадян НДР за шпіонаж проти ФРН немає потреби.

Син за батька...

Проте чимало людей і досі прагнуть домогтися правди та вимагають кари для тих, хто зіпсував їм життя. Однак жодного з агентів не було притягнуто до суду саме за таку «діяльність». Хоч архів МДБ — 40 млн. карток. Довжина тек зі справами, які зберігалися у центральному апараті в Берліні, якщо вишикувати їх у ряд, становитиме 50 км, а з усіма філіями — 120—150 км. Крім того, в архіві зберігається 1,4 млн. інших носіїв інформації — фотографій, аудіозаписів, кіноплівки.

Нині архіви «Штазі» доступні для всіх людей, які колись були жертвами сексотів. Утім, перед тим, як досьє потрапить їм до рук, співробітники архіву зачорнять у копіях доносів дані, які мають стосунок до приватного життя інших осіб, а також імена самих «стукачів». Але чимало громадян незадоволені такими правилами. Тому дискусії — «карати — не карати» у німецькому суспільстві тривають і досі. Але пару, як кажуть, уже випущено, й чимало громадян ставляться до цієї проблеми зважено: «Що було, те було». Більш радикальні з таким підходом не можуть змиритися: мовляв, а як же жертви та їхні страждання? І заради чого було домагатися доступу до архівів «Штазі»?

Уповноважена з питань документів служби державної безпеки колишньої НДР Маріанне Біртлер, котра презентувала виставку «Ворог той, хто думає інакше», відповідає на це запитання лаконічно: «Відкритий доступ до архівів «Штазі» ефективніше від будь-яких судових розглядів і вироків викликає у людей огиду до таємної поліції, дає змогу викривати брехню тих, хто досі переконує, ніби «розвідники МДБ служили Батьківщині». А також сприяє запобіганню у майбутньому створення будь-яких репресивних органів, знаряддя тотального терору купки людей, які при владі. Особливо важливий такий підхід для молоді, яка має зрозуміти, що відбувалося у колишній НДР, як функціонував соціалістичний механізм, а також чому багато людей добровільно хотіли стати його гвинтиками. Водночас навряд чи молоді люди чогось навчаться, дізнавшись нові імена співробітників МДБ НДР».

І насамкінець. В Україні дискусії про відкриття архівів НКВС—КДБ точаться мало не упродовж усіх років незалежності. Що це треба зробити — безперечно. Але чи суспільство вже усвідомило, задля чого ми це маємо робити?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Чимало людей і досі прагнуть домогтися правди та вимагають кари для тих, хто зіпсував їм життя

«Нехай їздять зустрічною, перелазять через голову, але у своєму гетто — для білих»

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Нещодавно в ЗМІ з'явилося повідомлення, що Київська транспортна прокуратура розслідує кримінальні справи, порушені Генпрокуратурою і прокуратурою Києва за фактами порушення закону під час видачі дозвільних документів на швартування стояночних несамохідних суден на набережній Дніпра.

Відповідно до експертизи, міська Гранітна набережна є винятково берегоукріплювальною спорудою і не пристосована для відстою плавзасобів. Улітку представники транспортної прокуратури повідомили, що до кінця липня тут не залишиться жодного готелю та розважального центру. Правда, поки що цього не сталося. Я розумію, чому: варто лишень ознайомитися з обуреними заявами їхніх власників, що з'явилися в друкованих та електронних ЗМІ: на яких, мовляв, підставах прокуратура заважає їм загрібати гроші? Та й, на їхню думку, «гола» набережна некрасива...

А я б запитав і в прокуратури, і в самих власників: «На яких підставах ресторани та готелі з'явилися на Гранітній набережній Дніпра в Києві, всупереч тому, що вона є «винятково берегоукріплювальною спорудою і не пристосована для відстою плавзасобів?». Згоден, нині її, понівечену й заставлену «коритами», нововявленим багатіям уявити зеленою й доглянутою, якою вона була до їхнього пришестя, неможливо. Адже тепер там, де кияни та й гості міста любувалися Дніпром і пейзажами Лівого берега, — «шанхай»: на тротуарах — машини, біля причалів — дебаркадери й «титаніки», біля метро — торговельні сараї. Але ж раніше тут можна було ходити й бачити наше місто, а не білборди і жлобські ресторани.

Знайшлися у власників цих «корит» і захисники: віце-президент Першого національного телеканала Валід Арфуш дуже здивований, мовляв, кому заважають ресторани на набережній? Ось він частенько з компанією навідувався до вже демонтованого «Мандарина», оскільки любить качку по-пекінськи.

Ми з дружиною не відвідуємо «мандарини» — немає такої можливості. Та й не уявляю, що потрібно робити працюючій людині, щоб туди «навідуватися». Але якось вирвалися на набережну, де не були кілька років, й остовпіли: до води не підійти, по пісочку-водичці не пройти. Спробували прогулятися, як колись, коли були молодими й коли набережна була призначена для таких цілей — одне слово, схотілося романтичного вечора. Та біля якогось «б...го» дебаркадера наштовхнулися на типу а-ля секюріті. Чи треба розповідати, чим закінчилося? Одна радість, що по пиці не отримав. Така ось романтична прогулянка...

Багатіїв у нас у країні не так уже й багато. Вони хочуть жити так, як намагаються зараз? То нехай цю хрінь розмістять у гетто для білих. У них є джипи, катери, вертольоти, зрештою. Нехай літають, пливуть до своїх гетто й жеруть там качку по-пекінськи або омарів з кальмарами. Залишіть нам Київ і країну вільною, де можна кудись піти, поїсти морозива, випити келих пива. Просто жити. Нехай побудують собі дороги та їздять зустрічною. Нехай перелазять через голову, але у своєму гетто — для білих. Нехай там у них буде рай і кайф. Але нехай нам дадуть спокійно жити. І повернуть те, що в нас украли.

І Гранітну набережну **(на знімку)** в тому числі. Те, що їх почали звідти викурювати, — слава Богу. Правда, повільно йде процес. З другого боку, де гарантія, що там не поставлять дебаркадери нові багатії, котрі знову прийшли до влади? Відчуваю, що до гетто доведеться їхати нам — до чорного...

Анатолій ЧЕМЕРИС.

ВІД РЕДАКЦІЇ: стиль автора листа збережено.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Сквер на Прорізній відстояла громада

У сквері на вулиці Прорізній, що в центрі Києва, з'явилися яскраві лавки, які додали ще більше чарівності цьому затишному куточку заповідної частини міста.

Півроку тому його намагалися знищити з тим, щоб тут з'явився ще один заклад громадського харчування. З'ясувалося, що дозвіл на це видано з порушенням багатьох норм законодавства. На захист стали мешканці довколишніх будинків, активісти громадської організації «Збережи старий Київ», багатьох ЗМІ. Зокрема, в «Голосі України» було надруковано кілька кореспонденцій, в яких редакція вимагала від місцевої влади, органів правопорядку припинити варварське знищення скверу. У результаті цей зелений куточок знову став окрасою вулиці — не завдяки піклуванню столичної влади, а всупереч їй.

На знімку: сквер на вулиці Прорізній.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

РЕПЛІКА

Хто заплатить більше — того й правда?

Ще одне, найостанніше повідомлення від КМДА щодо встановлення кіосків (МАФів): є намір розробити положення про них та винести на розгляд сесії Київради. Це начебто дасть змогу «привести в порядок правила та схему їх розміщення у столиці».

Про це заявив заступник голови КМДА Олександр Мазурчак. Ідеться і про законно встановлені, і про нелегальні, яких у столиці приблизно 20 тисяч, але платять за землю лише 2800 із них. Щоб усунути такий недогляд влади, у цій сфері наводитимуть порядок через «правила та схеми, які погоджуватимуться з усіма зацікавленими — від «Київенерго», «Київводоканалу» до пожежної служби і ДАІ. Пан Мазурчак переконаний, що в такий спосіб КМДА виведе підприємців з корупційної схеми, коли їм потрібно було в кожного просити погодження і платити за це. Будемо сміятися чи плакати?

Чи треба когось переконувати, що МАФи вже давно перетворилися на ракову пухлину, метастази якої вгризлися в живе і здорове тіло Києва: сквери, газони, просто кожен зелений клаптик, переповзли на тротуари, витіснивши перехожих на проїжджу частину вулиць, захопили зупинки громадського транспорту, підземні переходи, окупували території поблизу станцій метрополітену. А також перетворилися на місце, де справляють нужду ті, кому приспічило. Адже громадських убиралень поблизу них немає.

Хто спроможний полічити, яка кількість розпоряджень та рішень КМДА стосовно МАФів виносилась і на сесію Київради, і просто начальницьких вольових? Якби їх виконувала передовсім сама влада, то нині не потрібно було б вигадувати нових «правил». Натомість КМДА, замість того, щоб позбутися нелегальних і «законних» МАФів (за яким законом вони встановлені на газонах і зупинках, де це апріорі заборонено робити? — **Авт.**) намагається їх ще раз узаконити. Але, з'ясовується, в Києва, за словами пана Мазурчака, ще є вільні території, де можна буде встановлювати нові... МАФи. Через аукціони: хто більше заплатить у бюджет — того й ділянка. Чи не очманіли чиновники?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Городяни платитимуть за доочищену воду

Столична влада має намір винести на розгляд найближчої сесії Київради програму «Питна вода», згідно з якою відремонтують бювети та доочищатимуть воду, за що братимуть плату.

Фахівці вже переконали киян, що користуватися живильною рідиною з міської мережі — небезпечно. Дехто нехтує застереженнями, заможніші купують воду, розфасовану в бутлі, а хто не спроможний дозволити собі цю «розкіш», передовсім пенсіонери, — прямують до артезіанських свердловин, що їх свого часу було споруджено мало не в кожному мікрорайоні. Вони здебільшого розташовані в альтанках під дахом, обладнані лавками, тож безплатний забір води для багатьох людей, особливо пенсіонерів, перетворився на своєрідний ритуал і «клуб», де можна поговорити про життя.

Нині КМДА передає свердловини на баланс комунального господарства. Заступник київського міського голови Олександр Мазурчак повідомив, що частину їх відновлять нині, решту — 2011-го. За його словами, більшістю можна буде користуватися безплатно. Але на деяких облаштують установки з доочищення води, за що братимуть плату.

Вода з них буде така само, як дорогі «Perrier» чи «Evian», що їх кияни купують у магазинах. Бюветна коштуватиме 50 копійок за літр, але для пенсіонерів її вартість становитиме 25 копійок. Обладнання доочистки встановлять також у багатьох закладах — з виходом на вулицю у вигляді автоматів. Користуватися ними можна буде безоплатно.

Батьки міста запевняють, що, завдяки реконструкції водоканалу, відновленню бюветів і системи доочистки, модернізації станції з водозабору, а також спорудженню підприємства з виробництва гіпохлориду натрію, що замінить активний хлор у воді, кияни гарантовано отримуватимуть воду високої якості.

Валентина ПОЛІЩУК.

Ще один експеримент?

У столичних лікарнях запровадять каси

Ноу-хау по-київськи: на початку листопада у столичній лікарні №1, що на Харківському шосе, 121, з'явиться перша лікарняна каса — спрощений варіант медичного страхування.

Суть така: громадяни добровільно раз на місяць можуть сплачувати в цей заклад певну суму, а в разі хвороби одержуватимуть безплатно консультації, ліки, робитимуть аналізи, а також матимуть місце в стаціонарі. Але «налікуватися» можна лише на заздалегідь обумовлену в угоді суму.

Ще точно не визначено, який внесок охочі мають сплачувати. Поки що називається сума приблизно у 100 гривень щомісяця з одного пацієнта (1200 гривень на рік), а ліміт на лікування — 3,5 тисячі гривень на рік. Для пенсіонерів і малозабезпечених — 30 гривень щомісяця, але й ліміт на лікування так само зменшиться. Скажімо, економ-програми у приватних страхових компаніях коштують пацієнтам 200—250 гривень на місяць, але за ці гроші вони можуть розраховувати, що на їхнє лікування компанія витратить 8—11 тисяч гривень на рік.

Якщо пацієнт сплатив внесок у касу, то він може лікуватися лише у клініці, при якій вона діє. Тамтешній терапевт (виписка від іншого лікаря не береться до уваги) визначить, як саме йому лікуватися, і пропише ліки. До кінця року, обіцяють чиновники КМДА, каси запрацюють у всіх лікарнях. І підкреслюють: це — справа добровільна, про те, що столична медицина стає платною, не йдеться.

Тож, з одного боку, пацієнт має почуватися захищеним: якщо захворіє — одержить кваліфіковану допомогу. Але й лазівок для зловживань, ураховуючи винахідливість наших ескулапів в отриманні «гонорарів», — безліч. Ще й тому, що зарплата у них навряд чи підвищиться, а мороки з оформленням різноманітних документів додасться безліч. Сумніви викликає також «прив'язка» пацієнта до конкретної лікарні. А якщо у потрібного фахівця «не така кваліфікація», а інший працює в лікарні сусіднього району? Або він у відпустці, а до його колеги черга розтягується на кілька днів? Чи не перетвориться це на вже звичне: оплачених у касі ліків немає, треба купувати інші — дорожчі, що не входить у визначений ліміт. Або лікарі виписуватимуть ліки дешевші, а різниця в ціні — кому? Контролювати такі способи викачування грошей із пацієнтів навряд чи реально.

Зрозуміло, що столична влада намагається якось поліпшити медичне обслуговування киян, запровадивши в такий спосіб соціальну солідарність. Тільки її «експеримент» викликає більше запитань, ніж дає на них відповідей. Принаймні в мене — частого пацієнта (на жаль!) київських лікарень.

Микола МИХАЙЛИЧЕНКО.

КОРОТКО

Духовний материк письменника

Юрій МУШКЕТИК — один із найвідоміших українських письменників старшого покоління, чиї книжки популярні й нині. Автор понад 30 романів і повістей, він пише твори, в яких Україна та ідея її незалежності — головна тема.

І хоч деякі нині популярні не так, як колись, проте серед них чимало таких, що їх читачі досі люблять. Видавництво «Фоліо» нещодавно перевидало його романи «Гетьманський скарб», «Яса», «На брата брат», «Смерть Сократа». Письменник, як і багато років тому, не втрачає зв'язку з читачами. Днями відбулася його зустріч з ними в Деміївській бібліотеці Києва.

Тут ретельно підготувалися до гостин патріарха української літератури: організували виставку його творів під назвою «Духовний материк митця». Письменник розповів про те, як народжувалися його книжки, відповів на запитання читачів. А насамкінець, заповнивши формуляр, і сам став читачем Деміївської бібліотеки.

Георгій МІРОШНИК.

На знімку: письменник Юрій МУШКЕТИК.

«Біла ворона» проти генералів

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Вона з тих непокірних, норовливих, безкомпромісних, кому більше за всіх треба. Кого вважають «білою вороною», яка «каркає» на керівництво. Таких не люблять і переслідують. При цьому гонителі не цураються будь–яких методів виживання.

Стосовно Зої Хижняк, колишнього головного інспектора з охорони праці Сумської митниці, методи ці застосовують п'ять років.

Прийшовши до відомства 2004-го, Зоя Іванівна сподобалася колегам і начальству своєю енергією й загостреним почуттям справедливості.

Кому як не їй захищати наші права? — запитали митники й обрали Хижняк головою профорганізації. Але незабаром начальство помітило «фізичну» ваду підлеглої: нездатність прогинатися. Вона не зовсім легітимним чином позбулася посади лідера радянської профспілки, що довела в суді, і створила (нечуваний випадок) незалежну профорганізацію. В її активі десятки виграних справ, дієва допомога колегам у відстоюванні трудових прав, принципова позиція, підтримана органами охорони праці.

Про це автор писав у статті «Сміття з хати винесли без санкції» («Голос України» за 20.11.2009).

А за три дні до публікації Зою Іванівну звільнили. Без узгодження з профспілкою. «За порушення присяги держслужбовця, що виявилося в несумлінному виконанні службових обов'язків і призвело до порушення службової дисципліни». Підставою для розправи стало подання виконуючого обов'язки начальника Сумської митниці Володимира Добряка. Він повідав Київському керівництву (Анатолій Макаренко) про «гріхи» голови вільної профспілки «Справедливість» і клопотав про її звільнення.

Цитую найдобрішого й найоб'єктивнішого без коментарів:

«З 2005 року і донині перебуває в постійних судових суперечках із Сумською митницею та її працівниками, постійно звертається у вищі й місцеві органи державної влади, правоохоронні органи зі скаргами на дії керівництва митниці, чим підриває імідж митної служби й створює нездоровий психологічний клімат у колективі. **Також мають місце кількаразові несанкціоновані звернення головного інспектора з охорони праці Хижняк З. І. на адресу контролюючих органів і служб, а також до посадових осіб Держмитслужби України** (виділено мною. — *Авт.*).

Виходячи з вищевикладеного, вважаємо, що дії Хижняк З. І. є порушенням службової дисципліни, перешкоджанням роботі керівництва митниці з організації її діяльності в сфері охорони праці, порушенням присяги держслужбовця.

Просимо припинити державну службу згідно з п. 6 ст. 30 Закону України «Про державну службу» для головного інспектора з охорони праці Хижняк Зої Іванівни».

Сумський окружний адміністративний суд відокремив зерна від полови і поновив Хижняк на посаді, стягнувши з митниці середній заробіток за час вимушеного прогулу й моральну шкоду.

Гадаєте, начальник митниці генерал Віктор Гришко одразу розпорядився виконати постанову Феміди? Добре про нього подумати він сам не дозволив. Митники апелювали до вищого Харківського адмінсуду і, зокрема, інформували його про неможливість виконання рішення окружного. По-перше, на посаді звільненої працює прийнятий за конкурсом фахівець. Як же її поновлювати? По-друге, негайно виплатити навіть місячну зарплату, як того вимагав суд, не можна «у зв'язку з важкою економічною ситуацією в державі, відсутністю держбюджету на 2010-й...».

Не почув Київ навіть прохання народного депутата України, члена Колегії Держмитслужби Ігоря Рибакова. Він звернувся до міністра юстиції Олександра Лавриновича і новопризначеного голови ДМС Ігоря Калетника з побажанням «усунути порушення прав Хижняк», що залишилася без засобів до існування.

А тим часом Сумську митницю почали відвідувати незвані гості. Ревізори перевіряли, чи має рацію головний інспектор з охорони праці, направляючи «несанкціоновані звернення на адресу контролюючих органів».

З'ясувалося, має рацію практично стовідсотково.

Скажімо, інспектор управління Держгірпромнагляду в області залишив Віктору Гришку припис про виявлені недоліки з 24 пунктів. Його колеги зафіксували ще 11 порушень.

Прокурор області тричі(!) зобов'язував голову ДМС Анатолія Макаренка провести службове розслідування неправочинних дій на Сумській митниці — знехтувано було і наглядовий орган.

Сьогодні генерали Гришко та Макаренко звільнили крісла начальників. А Зоя Хижняк так і не зайняла своє — Харківський апеляційний адмінсуд скасував постанову Сумського окружного.

Слово за Вищим адміністративним судом. Йому належить розібратися, чи є Хижняк, котра має спеціальне звання — радник митної служби — держслужбовцем. І яким нормативним актом передбачене звільнення працівника «за порушення присяги держслужбовця», якщо той таким не є.

ДО РЕЧІ

«Якщо вам було присвоєно спеціальне звання, то ви є службовою особою митної служби й правовідносини щодо вас регулюються Митним кодексом України...

...Згідно зі ст. 25 Закону України «Про державну службу», іншими нормативно-правовими актами і відповідними постановами Кабінету Міністрів посади працівників митних органів не віднесені до відповідних посад держслужбовців».

З роз'яснень Головного управління держслужби України.

Народний депутат України Михайло Волинець, який очолює Конфедерацію вільних профспілок (до неї входить і сумська «Справедливість»), не раз звертався до голови ДМС та інших з проханням об'єктивно розібратися в ситуації й припинити переслідування Хижняк за профспілкову діяльність. Він, зокрема, констатував, що в наказі Макаренка про звільнення міститься неправдива інформація про те, що Держмитслужба зверталася в Конфедерацію «стосовно отримання згоди на припинення перебування на державній службі в митних органах Хижняк З. І.».

«Листів щодо цієї проблеми я не одержував і згоди, звичайно, не давав», — стверджує Михайло Волинець. — А, отже, навіть з цієї однієї причини (звільнення керівника профспілкової організації без згоди Конфедерації) наказ ДМС незаконний.

...Чому харківські слуги Феміди не помітили такої «дрібниці» — загадка.

Іван ІЛЛЯШ.

Київ — Суми — Київ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Як усипальня графа Ігнатьєва стала колгоспною коморою, а потім знову перетворилася на храм

ОСТРІВЦІ ЗАБУТОЇ ІСТОРІЇ

Є теми, до яких у цій рубриці доводиться повертатися. Так, одна з публікацій «Острівців забутої історії» була присвячена незвичайній долі села Круподеринці, що на Вінниччині. Через тиждень після виходу цієї статті з райдержадміністрації Погребищенського району зателефонувала Валерій Старинчук, який розповів стільки нового про село, що було неможливо відмовитися від зустрічі з краєзнавцем.

Нагадаю, родзинка цього села — храм Святої Богородиці, що збудований у давньоболгарському стилі. Похованого тут графа Миколу Павловича Ігнатьєва вважають батьком незалежності Болгарії, бо саме він 1878 року підписав Сан-Стефанський договір, який звільнив болгар з-під влади Османської імперії. У подяку одну з вулиць Софії та п'ять містечок у цій країні назвали його іменем. Здавалося б, лише цього факту з біографії графа вистачило, щоб увійти в історію. Але Микола Ігнатьєв став ще й хрещеним батьком міста Владивостока. Так, 20 червня 1860 року на березі бухти Золотий Ріг з'явився військовий пост Владивосток, проте юридичного підґрунтя для цього не було. Уссурійський край офіційно не належав Російській імперії — це була спірна територія з Китаєм. В інший час поява такого поста спровокувала б конфлікт, але тоді Пекін воював з Британією та Францією, і китайському імператору було не до далекого приморського краю. Тоді російський посол у Китаї граф Ігнатьєв зумів стати посередником між ворогами і переконати французів та британців викреслити з мирного договору принизливі для Пекіна пункти. На вдячність китайський імператор підписав Пекінський договір, за яким Уссурійський край відійшов Російській імперії, а Владивосток став форпостом Росії на Далекому Сході.

Узагалі, про графа Ігнатьєва можна писати дуже багато. Життя графа описували і Валентин Пікуль, і Борис Акунін, бо його вважали одним з найталановитіших не лише дипломатів свого часу, а й розвідників. Зокрема, не можна знайти підтвердження тому, що саме граф Ігнатьєв украв на виставці у Лондоні зразок кулі, яку потім використали на збройових заводах для переоснащення російської армії. Проте так стверджують деякі дослідники його біографії. Якщо для Росії граф був розвідником, то для інших країн — шпигуном, тому і ворогів у нього вистачало. Але кар'єру дипломата він залишив не через закордонних ворогів, а, як це найчастіше трапляється, через непорозуміння з владою, а саме — з царем. Кинувши дипломатію, граф Ігнатьєв купив Круподеринці і поселився тут зі своєю сім'єю. Збудував маєток і церкву, яка своїм виглядом нагадувала графу «болгарську справу». Круподеринці розташовані на пагорбах, і маєток графа збудовано так, що з його подвір'я добре видно маківку храму. У маєтку зараз розташована школа, в одному з кабінетів якої влаштували музей Ігнатьєвих, де можна побачити старі фотографії графської родини та старовинні меблі.

Цього разу, завдяки активному втручанню Валерія Старинчука та сільського голови Василя Мельника, отець Сергій Виговський таки погодився зустрітися зі мною. Нагадаю, попереднього разу він відмовився від розмови і порадив приїхати на богослужіння у неділю. Як з'ясувалося, отець був настільки категоричним через моє вбрання — жінок у штанях і з непокритою головою у церкву він не впускає. Отець Сергій розповів, що коли 1957 року прийшов сюди служити, то храм довелося довго відновлювати, бо раніше тут була колгоспна комора, у якій зберігали в основному пшеницю. «Зерно часто «травили» від мишей, і ця отрута в'їлася у стіни храму так, що потім кілька разів доводилося перештукатурювати церкву», — розказав отець. В усипальні, що під храмом **(на знімку)**, де поховані граф, його дружина та донька, теж був склад. Білу мармурову надгробну плиту графа використовували як дошку, на якій рубали все, навіть м'ясо.

«Ми приїхали і застали сірі стіни, облуплену штукатурку і дірки у стелі, дах сильно протікав. Потрібен був капітальний ремонт. Все це робив своїми силами. Тільки ось для розпису наймав художників», — розповів отець Сергій. Без відповіді залишилися мої запитання про те, наскільки тяжко було 1957 року прийти у село священиком і почати відновлювати храм. Усе, що відповів отець: «Мене сюди направили, і я приїхав». І більше жодного слова.

Сьогодні храм, хоч і має чудовий вигляд, але все ще потребує ремонту. Парафія у селі маленька, тому розраховувати отець Сергій може хіба що на себе, а ще на численні закордонні делегації, які з'їжджаються сюди, з Болгарії, Росії, Канади, щоб побачити місце спочинку графа Миколи Ігнатьєва. До речі, одну з канадських делегацій очолював нащадок графа Миколи Ігнатьєва — Майкл Грант, який нині є керівником однієї з найвпливовіших опозиційних політичних сил Канади — Ліберальної партії.

Біля могили графа я запитала у священика, чи допомагають дипломати з інших держав вижити храму, на що отець Сергій відмовив: «А ви ж там у Києві живете, от у них і запитайте». «Але офіційні особи не завжди щирі», — намагалася добитися відповіді я. Отець помовчав з хвилину, а тоді сказав: «А якщо жити не по правді, то навіщо жити?».

Тетяна ПАСОВА.

Круподеринці — Київ.

Фото автора.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон, з продажу майна банкрута: ТзОВ "Київ". Для продажу пропонуються:

Лот№1 Насос гвинтовий, стартова ціна 188,00 грн. з ПДВ; Лот№2 Автоклав, стартова ціна 1800,00 грн. з ПДВ; Лот№3 Преса для склеювання бруса вертикальні-6 шт, стартова ціна 2292, 00 грн. з ПДВ; Лот №4 Преса для склеювання бруса горизонтальні-30 шт, стартова ціна 11458, 00 грн. з ПДВ; Лот №5 Преса для склеювання бруса з?єднувальні-4шт., стартова ціна 1528,00 грн. з ПДВ; Лот №6 Столи зборні-4шт, стартова ціна 1183,00 грн. з ПДВ; Лот №7 Фрезер ручний "Макіта"-2шт, стартова ціна 838,00 грн. з ПДВ; Лот №8 Опори регулюючі-2шт, стартова ціна 708,00грн зПДВ; Лот№9 Столи інструментальні -8 шт, стартова ціна 961,00 грн. з ПДВ; Лот №10 Верстат точильний "Bosh", стартова ціна 120,00грн. з ПДВ; Лот №11 Стільниці в зборі-24шт, стартова ціна 4066,00 грн. з ПДВ; Лот№12 Обладнання для фарбування виробів (витяжна шафа, компресор, 2а фарбопульти стартова ціна 552,00 грн. з ПДВ; Лот №13 Ручний інструмент в асортименті, стартова ціна 168, 00грн. з ПДВ; Лот №14 Сушильна камера, на 40 куб.м., стартова ціна 4435,00грн. з ПДВ; Лот №15 Вакуумна випарна установка "Уніпектин 462", стартова ціна 4860,00 грн. з ПДВ; Лот№16 Верстати рейсмусні СР5-1-2шт, стартова ціна 7397,00грн. з ПДВ; Лот №17 Верстати фугувальні СФ4- 2шт, стартова ціна 4860,00 грн. з ПДВ; Лот №18 Верстат деревообробний фрезерний ФСШ1А-1шт, стартова ціна 3203,00грн. з ПДВ; Лот №19 Верстат деревообробний фрезерний ФСШ1А-1шт, стартова ціна 3203,00грн. з ПДВ; Лот №20 Верстат деревообробний фрезерний ФСШ1А-1шт, стартова ціна 3203,00грн. з ПДВ; Лот №21 Верстат деревообробний фрезерний ФСШ1А-1шт, стартова ціна 3203,00грн. з ПДВ; Лот №22 Верстат деревообробний фрезерний ФСШ1А-1шт, стартова ціна 3203, 00 грн. з ПДВ; Лот №23 Верстат деревообробний фрезерний ФСШ1А-1шт, стартова ціна 3203, 00 грн. з ПДВ; Лот №24 Верстат деревообробний фрезерний ФСШ1А-1шт, стартова ціна 3203, 00 грн. з ПДВ; Лот №25 Верстат форматно-розкрійний моделі SC31N, стартова ціна 11485,00 грн. з ПДВ; Лот №26 Котел водогрійний, КВм(а)-0,30-02, стартова ціна 16509,00 грн. з ПДВ. Майно знаходиться за адресою: Чернівецька обл. Хотинський р-н с.Владична, вул. О.Кобилянської, 27-А. З технічною характеристикою майна банкрута та умовами участі в аукціоні можна ознайомитись у організатора аукціону за телефонами (0372) 584368, 0505228757. Заявки приймаються за адресою: м.Чернівці, вул. Головна, 44/24, ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок "26" жовтня 2010р.

Аукціон відбудеться "29" жовтня 2010р. об 10 год. за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, 44/24, Чернівецька філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства".

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 08 вересня 2010 р. порушено провадження у справі № 42/135Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Центр Ділового Розвитку « м. Донецьк (83044, Донецька обл., місто Донецьк, Пролетарський район, вулиця Комуністична, будинок 4, ЄДРПОУ 33577341, р/р 26001194198001 у ВАТ «АКБ Капітал» м. Донецьк, МФО 334828) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шарого Андрія Миколайовича (ліцензія серії АВ № 456340 від 29.01.2009 р., адреса: 83102, м. Донецьк, проспект Ленінський, б. 7, кв. 32).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Засновником Приватного підприємства "НікЮТАС" 06 вересня 2010 року прийнято рішення про ліквідацію (припинення) ПП "НікЮТАС" та призначено ліквідаційну комісію Приватного підприємства "НікЮТАС" код 35451742, с. Новопетрівка, Снігурівський район, Миколаївська область, вул.. Степова, 7.

Головою Ліквідаційної комісії призначено Донченко Олену Віталіївну, ідентифікаційний № 2964700825, поштова адреса: 57330, с. Новопетрівка, Снігурівський район, Миколаївська область, вул.. Степова, 7.

Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника, який ліквідується, в двомісячний строк з дня публікації оголошення про припинення ПП "НікЮТАС".

Відповідно до Закону України " Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" Ліквідатором Срібним І.В. Проводиться аукціон з продажу майна підприємства банкрута ЗАТ "Сватівський молочний завод" код 00444814. Організатор Аукціону Товарна біржа "Кам'янська".

Аукціон відбудеться "25" жовтня 2010 року о 13-00 год. за адресою: м. Луганськ,вул. Радянська 73, ТЦ "Кристалл" 5 поверх (приміщення конференцзалу)

Лот № 1

Найменування майна:

Цілісний майновий комплекс **ЗАТ "Сватівський молочний завод"** розташований за адресою - Луганська обл. Сватівський район м. Сватово. Вул. Новостаробільська 32., який включає - будівлі та споруди загальною площею 5625,2 м², розташований на земельній ділянці площею 32079 м². Будівлі заводу укомплектовані обладнанням для виробництва молочної продукції. Виробниче обладнання вітчизняного та імпортного виробництва:

Загальна початкова вартість Лоту №1 4302124,00 грн. без ПДВ.

Отримати детальну інформацію та ознайомитись з майном можна щоденно з 9.00 до 17.00 год., крім вихідних та святкових днів за місцем їх знаходження, зателефонувавши попередньо за тел.: Ліквідатор Срібний Ігор Володимирович моб/тел. 067-917-25-03 т/факс 0569-55-08-46. або по т. (05692) 3-07-66, (0569) 53 11 21 (067) 473-90-90 Геннадій Вікторович. (067) 755- 83-25 Миколай Миколайович.

Прийом заявок та оформлення договорів на участь у аукціоні проводиться за адресою:

м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровської області, вул. Дзержинського 11, або по факсу (05692) 3-07-66

та закінчується за три дні до початку його проведення, а саме: "21" жовтня 2010 року о 16.00 год.

Учасники аукціону сплачують реєстраційний внесок у розмірі 17,00 грн., без ПДВ, на п/р організатора аукціону ЄДРПОУ 36568366, р/р № 26007060288734 в ДФ КБ "Приватбанк" м. Дніпродзержинск, МФО 305965 - одержувач товарна біржа "Кам`янська" - вносять гарантійний внесок у розмірі 10% (без ПДВ) від початкової вартості майна на р/р організатора аукціону ЄДРПОУ 36568366, р/р № 26007060288734 в ДФ КБ "Приватбанк" м. Дніпродзержинськ, МФО 305965 - одержувач товарна біржа "Кам`янська"

Квитанції про сплату подаються разом з заявкою на участь у аукціоні за адресою: м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровської області, вул. Дзержинського 11 або по факсу (05692) 3-07-66.

У разі надання заявки на участь в аукціоні по факсу, учасники обов'язково надають оригінали заявок, квитанцій та інших необхідних документів при реєстрації учасників аукціону не пізніше як за одну годину до початку аукціону по місцю його проведення (а саме з 12-00 до 13-00). Ненадання оригіналів заявок, квитанцій та інших необхідних документів у вказаний строк унеможливлює участь у аукціоні. При цьому плата за участь в аукціоні та гарантійний внесок не повертаються.

Додаткову інформацію щодо умов участі у аукціоні (у т.ч. Порядку проведення аукціону) можна отримати за адресою: 51925 м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровської області, вул. Дзержинського 11, або по т. (05692) 3-07-66, (0569) 53 11 21 (067) 473-90-90 Геннадій Вікторович. (067) 755- 83-25 Миколай Миколайович. Ліквідатор Срібний Ігор Володимирович моб/тел. 067-917-25-03 т/факс 0569-55-08-46 Розпорядок роботи біржі: понеділок - п'ятниця з 9-00 до 17-00 год.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 07.09.2010 р. у справі № 28/320-6-44/418-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Віском-К» (ідентифікаційний код — 34427808; 04210, м. Київ, вул. Полярна, буд. 10) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сніжко Олександра Юрійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства Міністерства економіки України Серія АВ № 547699 від 02.08.2010 р.), 03127, м. Київ, пр. 40-річчя Жовтня, буд. 126, корп. 3, кв. 18.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 15.09.10 р. по справі № Б-50/86-10 ТОВ "Арка Компани" (ЄДРПОУ 32763326, місцезнаходження: м. Харків, вул. Сумська, 68) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АВ № 547753 від 07.09.2010 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Господарським судом Запорізької області, Постанова у справі № 16/227/09 від 09.09.2010 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру приватного підприємства «Інтер — К», код ЄДРПОУ 30567646, р/р 260091804191 в ЗОД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 313827, 70501, Запорізька область, Оріхівський район, с. Пісочне. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чулакова П. І., ліцензія АВ № 347263 від 24.10.2007 року, адреса: 69050, м. Запоріжжя, а/с 7683. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів.

На підставі Протоколу Зборів Учасників СТзОВ "Михайлівське" від 19.08.2010 р. прийнято рішення припинити діяльність СТзОВ "Михайлівське"

(юридична адреса: 60408, Україна, Чернівецька область, Глибоцький район, с. Михайлівка, код ЄДРПОУ 30812842) шляхом самоліквідації у порядку та з дотриманням термінів визначених законодавством України, про що був внесений запис до Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців державним реєстратором 07.09.2010 року.

Для ліквідації СТзОВ "Михайлівське" створена ліквідаційна комісія. Головою ліквідаційної комісії обрано Білоуса Іллю Георгійовича паспорт КР 482575 вид. Глибоцьким РВ УМВС України в Чернівецькій області, ідент. код 2178105019, який проживає за адресою: с. Михайлівка, Глибоцького району, Чернівецької області.

Заяви та претензії кредиторів приймаються до 08.11.2010 р. за адресою: 60408, с. Михайлівка, Глибоцький район, Чернівецька область.

Телефон для довідок (03734) 4-61-21.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й п-д, м-н Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 31.08.2010 р. по справі № Б-50/141-10 ЗАТ «Тітан» з виробництва підйомно-транспортного устаткування (код за ЄДРПОУ 0574448461059, м. Харків, пр-т Ілліча, 118,) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру на підставі ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Чобота О. А.

Ухвалою господарського суду Харківської обл. від 17.09.2010 р. по справі № Б-50/141-10 припинено обов'язки ліквідатора арбітражного керуючого Чобота О. А. та призначено ліквідатором ЗАТ «Тітан» з виробництва підйомно-транспортного устаткування арбітражного керуючого Терновського Романа Ігоровича (ліц. серії АВ № 547673 від 23.07.2010 р.; м. Харків, пр. Леніна, 64-а, кв. 108; тел. 099-66-02-762).

Заяви кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення в офіційному органі про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 21.09.2010 р. по справі № 5/149/10 про банкрутство ТОВ «Авіа Регіон» (54044, м. Миколаїв, пр. Миру 21, кв. 349, ЄДРПОУ 35564617) визнано боржника банкрутом та призначено ліквідатором Гучок В'ячеславу Юріївну, ліцензія АВ № 498954 від 05.11.2009 р., м. Миколаїв, вул. Авангардна, 53, кв. 40.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою від 20.08.2010 р. Господарським судом Черкаської обл. (18005, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) порушено справу про банкрутство № 14/1661 ТОВ "Автомир-Черкаси", ЄДРПОУ 34337840, адреса: 18000, м. Черкаси, вул. Смілянська, 130. Розпорядник майна - Вінник С.В. (ліцензія серії АВ № 158471).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, буд. 4), Постанова у справі №16/140/10 від 07.09.2010 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру приватного підприємства «Дніпролайн», код ЄДРПОУ 36491084, п/р 26005000439723 в ВАТ «Універсал Банк», МФО 322001; 69041, м. Запоріжжя, вул. Кремлівська, буд. 71, кв. 36. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чулакова П. І, ліцензія АВ №347263 від 24.10.2007 року, адреса: 69050, м. Запоріжжя, а/с 7683. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів.

Постановою Господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, проспект Волі 54-А) від 09.09.2010 р. по справі № 7/71-Б Приватне підприємство "Юніверсал Трейд Інвест" (43026, м. Луцьк, пр-т Соборності, 28/81, Код ЄДРПОУ 34745157, р/р 26008064167300 в АКІБ "Укрсиббанк", МФО 351005) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТзОВ "Західна виробничо-торгова компанія", адреса: 43026, м. Луцьк, пр-т Соборності, 30/2.

Закрите акціонерне товариство фірма "Делькар"

повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів Закритого акціонерного товариства фірми "Делькар", які відбудуться 15 листопада 2010 року о 12.00 за адресою: м. Київ, вул. Березняківська, 28.

Реєстрація акціонерів з 10.00 до 11.45 за місцем проведення зборів.

Порядок денний:

1. Обрання Голови та Секретаря загальних зборів.
2. Затвердження звіту комісії з припинення ЗАТ фірми "Делькар" про проведені заходи з реорганізації (перетворення) товариства.
3. Затвердження звіту про результати обміну акцій Товариства на письмові зобов'язання про видачу часток у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю, що буде створено в результаті перетворення.
4. Затвердження передавального акту (балансу) ЗАТ фірми "Делькар" у зв'язку з перетворенням у товариство з обмеженою відповідальністю.
5. Про проведення державної реєстрації припинення ЗАТ фірми "Делькар" у зв'язку з перетворенням у товариство з обмеженою відповідальністю.
6. Про загальні збори учасників товариства з обмеженою відповідальністю, що буде створено в результаті перетворення Товариства.

Акціонерам мати при собі документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів слід надати належним чином оформлене доручення на право участі й голосування на зборах.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 15.09.2010 р. у справі № 25/150/10 ПП "Агродар-Ком" (код ЄДРПОУ 35366008), розташоване за адресою: 69065, м. Запоріжжя, вул. Михайлова, 34/2, порушено провадження у справі про банкрутство.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Нечаєву Вікторію Олександрівну, ліцензія АВ № 397283 від 02.10.2008 р. (адреса: 69095, м. Запоріжжя, вул. Українська, буд. 32, кв. 45, тел. (061) 701 49 55).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Івано-Франківської області від 31.08.2010 р. по справі № Б-13/53 про визнання банкрутом Комунальне підприємство «Надвірнаенергоцентр» (78400, м. Надвірна, вул. К. Ольги, 9, Код ЄДРПОУ 34976613, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Насадюка Віталія Васильовича (м. Надвірна, вул. І. Франка, 10/11, ліцензія АБ № 271777 від 04.10.2006 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

---

life:)

Прагни кращого!

Про тарифні плани "life:) Разом" та "Вільний life:) класичний"

ТОВ "Астеліт", що надає телекомунікаційні послуги під торговою маркою life:), повідомляє про продовження строків підключення та внесення змін до тарифних планів "life:) Разом" та "Вільний life:) класичний".

Починаючи з 7 жовтня 2010р. для всіх існуючих абонентів тарифного плану "life:) Разом" буде змінено назву тарифного плану на "Вільний life:) максимум". Підключення та заміна тарифного плану на тарифний план "Вільний life:) максимум" продовжується до 31 грудня 2010р. включно. Тарифний план "Вільний life:) максимум" діятиме на постійній основі.

З 7 жовтня 2010р. індивідуальні абоненти тарифного плану "Вільний life:) максимум" можуть дзвонити по 0 коп./хв. в мережі life:) і по 0,35 грн./хв. на номери мереж фіксованого зв'язку та номери інших операторів мобільного зв'язку України протягом 25 днів після кожного поповнення основного рахунку на суму 35 грн. або більше одним платежем. ТОВ "Астеліт" наголошує, що інші умови тарифного плану "Вільний life:) максимум" залишається без змін.

З 7 жовтня 2010р. індивідуальні абоненти тарифного плану "Вільний life:) класичний" можуть дзвонити по 0 коп./хв. в мережі life:) протягом 25 днів після кожного поповнення основного рахунку на суму 35 грн. або більше одним платежем. ТОВ "Астеліт" наголошує, що інші умови тарифного плану "Вільний life:) класичний" залишається без змін.

Тарифи наведено у гривнях з урахуванням ПДВ. Додатково утримується збір до Пенсійного фонду в розмірі 7,5% від вартості послуги без урахування ПДВ.

Детальні умови про тарифні плани можна знайти на сайті www.life.com.ua

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул.Солом'янська, 11, літера "А".

ПОСИДЕНЬКИ

№ 181 (4931) СЕРЕДА, 29 ВЕРЕСНЯ 2010

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, можливі опади, місцями грози. Вітер південно-західний, північно-східний, 7—12 м/с. Температура вночі 8—13 градусів тепла, у південних і східних областях 9—14°, у Криму 12—17° тепла, вдень 16—21° тепла, на сході 23—25 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 29 ВЕРЕСНЯ

1655. Військо Богдана Хмельницького завдало поразки полякам у битві під Городком. Розпочалась облога Львова. **1795.** Народився Кіндрат Рилєєв, російський поет, один з керівників повстання декабристів 1825 року. Написав чимало творів на українські теми (дума "Богдан Хмельницький", поема "Войнаровський" та ін.). **1845.** Народився Іван Карпенко-Карий, драматург, один з основоположників українського театру. **1930.** Помер живописець Ілля Рєпін. Автор, зокрема, портрета Тараса Шевченка та знаменитих "Запорожців". **1950.** У США представлено перший телефон з автовідповідачем.

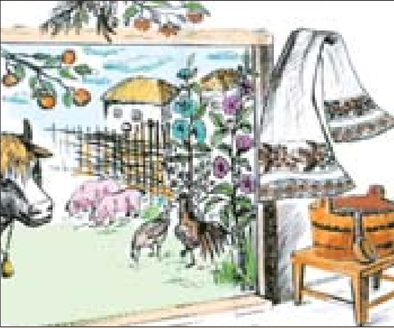
ЗВІДКИ ВЗЯЛОСЯ

Ненадовго рушничок на кілочку

На Кубані побутує приказка «Ненадовго рушничок на кілочку». Так говорять про якусь недовговічну річ, бо раніше прості рушники, якими витирали руки чи обличчя, вішали на вбиті у стіну кілочки. Такі рушники, на відміну від святкових, швидко зношувались, і їх доводилося заміняти іншими.

Ось як розповідає про історію цієї приказки кубанський краєзнавець Юрій Алмазов зі станиці Саратовської:

— Рушники на кожен день — це були шмати лляного полотна з простенькою вишивкою або без неї. Адже довго новими їм не бути. Зовсім інша річ — рушники, які дівчата готували собі на придане. Більш за все наші предки любили вишивати червоними та чорними нитками. Червоний — це колір життя, краси, любові. Чорний символізує землю, з якої виходить все суще, смерть, горе. Так, як у нашому житті горе й радість, народження й загибель, любов і зрада, щастя й нещастя йдуть поряд, так і на тому рушникові червоне й чорне переплітаються.

Мал. Еліни РОЗУМНОЇ.

Частіше вишивали хрестиком, рідше — гладдю або подвійним (болгарським) хрестиком. Найпоширеніші візерунки — півні, квітки, вазони («деревця»). Справжні, ручні, українські рушники дуже високо цінуються. Найвідоміші кролевецькі рушники, які вишивали (і досі, слава Богу, вишивають) на Кролевеччині, тепер це Сумська область. А колись це був Кролевецький повіт Чернігівської губернії, з якої на Кубань переселено дуже багато людей. Тож якісь кролевецькі традиції було занесено в наш край.

Тепер мало де побачиш вишиваний рушник. І на весіллі перев'язують фабричними, і кілочків більше немає, і чудовий звичай ставити молодих на рушник забуто. А навіть у народній пісні є слова:

«Ой, хто мені відерце дістане,
Той зі мною на рушничок стане»...

Записав Володимир ПУКІШ.

Анапа,
Росія.

Якби Діва могла говорити

ЗООХАЩІ

Вона багато чого розповіла б про своє колишнє життя й про те, чому раптом вона, породиста кавказька вівчарка, опинилася одна у великому місті без хазяїна й даху над головою. У цій дорослій собацюрі було щось пронизливо сумне й надривно зворушливе. Вона тужила й відчувала свою непотрібність.

Щодня вівчарка кудись зосереджено йшла й так само понуро поверталася, не втрачаючи надії почути знайомий голос. На жаль, чотирилапого друга ніхто не гукав і не шукав. Покинутий собака міг би знайти собі дах у будь-якому підвалі, але порода й почуття власної гідності не дозволяли тварині жити на смітнику: у собаки повинен бути будинок і господар. Тож вівчарка йшла «додому», у той самий кут чужого двору, звідки її не виганяли жалісливі мешканці. Так тривало кілька тижнів. Про собаку заговорив весь мікрорайон, намагаючись колективно влаштувати долю тварини.

Тетяна Ярчук розшукувала хазяїв вівчарки через знайомих-собачників, клуби службового собаківництва, інтернет — марно. Вівчарка розумна: якщо б вона жила в цьому місті, обов'язково знайшла б дорогу до дому. Очевидно, тварину привезли здалеку й покинули. От так жінка поступово звикла до собаки. «А у квітні моїй Діві, — так вона назвала собаку, — стало зовсім зле».

Тетяна, методист обліково-го відділу Чорноморського державного університету імені Петра Могили, звернулася по допомогу до декана факультету еколого-медичних наук Світлани Лебідь, яка з готовністю взяла участь у долі собаки. Незабаром Діві зробили операцію в кращій ветеринарній клініці міста.

Тетяна Петрівна довго й із замилуванням розповідає про свого нового чотирилапого друга: Діва мудра, добра, здогадлива, вдячна, уважна. «Погано, що Діва не дружить з пітбультер'єром Роном: ревнують мене одне до одного. Доводиться вигулювати порізно».

Собака смикнула господарку за повідок: скільки, мовляв, можна говорити — гуляти треба.

— Ви навіть не уявляєте, скільки навколо добрих і чуйних людей! І Діва теж у цьому переконалася. Приносили м'ясо, крупи, гроші на операцію, нашийник ось подарували. Багато хто хотів би дати притулок Діві, але собака велика, у міській квартирі їй тісно. Тому на сімейній раді вирішили: собаку нікому не віддавати. Другої зради Діва не витримає.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

Фото автора.

Діва зі своєю новою господаркою. Колишні власники Діви, можливо, впізнають свою собаку: вона жива, здорова й щаслива. Бог їм суддя!

Соняхи-висотники

МЕТАМОРФОЗИ

На городі мешканця селища Млинова Анастасія Новака виросли унікальні соняшники — один із них заввишки чотири метри двадцять п'ять сантиметрів, а на іншому аж сім «шляпок».

— Насіння купив на ринку. Навіть не знаю, якого сорту. І тільки-но воно зійшло, зрозумів: соняхи вдадуться на славу, — каже пенсіонер. — Але ні тоді, ні пізніше не міг уявити, що вони стануть справжніми висотними рекордсменами: із півсотні рослин третина сягнула майже чотирьох метрів, а один перетнув і цю планку. Причому він і далі продовжує рости, щоправда, важка насіннєва «корона» дедалі більше тягне його донизу.

Ще один подарунок природи біля обійстя Анастасія Новака — семиголовий сонях. Розміри «шляпок» уп'ятеро менші від звичайних. Але ці плідні соняхи — теж справжня рідкість. 81-річний господар вважає, що появі дивних соняшників сприяли природні катаклізми, адже такого спекотного літа, як нинішнє, пригадати не може.

Соняшник-висотник у Млинові ще росте. Хтозна, може, він замахнеться на побиття самаркандського рекорду? Бо саме на полях Самаркандської області, як свідчить статистика, у 1958 році був вирощений найбільший соняшник. Його стебло сягало понад п'ять метрів заввишки, а важила рослина рівно пуд. Щоправда, до цього соняшника причетна наука. Його створили селекціонери спеціально для силосування: врожай зеленої маси з гектара такий соняшник давав утричі-вчетверо більше, ніж звичайний.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: Анастасій Новак серед своїх «дивних» соняшників.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Федір, будьонівка і Гітлер-капут!

КОНКУРС: РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

У діда Федора було два прізвиська: Будьонівка і Гітлер-капут! Я трішечки пам'ятав його з дитинства: кремезного, сивого, що пересипав свою напрочуд образну мову незрозумілими німецькими слівцями. Німецьку Федір засвоїв у полоні, куди потрапив за часів першої світової... Відтоді він уже ніколи не воював. Громадянську пересидів у льоху, а у сорок першому він був уже не першого призову, а тому опинився у колоні біженців у той вікопомний вересневий день, коли німецькі мотоциклісти несподівано оточили селян серед безкрайнього поля.

Вересень видався спекотним, але тертий Федір розумів, що повернення їх краю не буде, отож одяг на себе в дорогу майже все, що мав, — окрім кожуха — а на голову натягнув свою єдину шапку — будьонівку. Будьонівка була в нього трофейна, точніше — успадкована, адже значна частина одягу селян дісталася їм від похованих ними загиблих денікінців та червоноармійців, що тут билися одного кривавого ранку на узліссі край села.

До гурту під'їхав на «опелі» офіцер і, побачивши на будьонівці Федора вицвілу сіро-буро-малинову п'ятикутну зірку, коротко й зрозуміло наказав: «Diesen Bolschewik zu erschiessen!» (Більшовика — розстріляти!) Наказано те було німецькою, проте зміст наказу зрозумів не тільки Федір, а й усі приголомшені односельці. Люди попадали на коліна й заголосили кожен своє, що не більшовик зовсім Федір, та благання змилостивитися до кровожерливого офіцера. Офіцер спокійно витяг пістолета й вистрелив в небо, і враз запала мертва тиша.

— Herr Oberleutnant! — хрипло вимовив Федір і продовжив, як міг, німецькою: — «Моя сім'я мала три коня й дванадцять гектарів землі. Все забрали більшовики, а оця шапка, знята із загиблого червоноармійця, то є вся приватна власність, якою я володію на цьому білому світі. І ніхто з цих людей, що благають Вашого милосердя, не багатші від мене».

— Woher weisst du denn Deutsch? (Звідки ти знаєш німецьку?) — посміхнувся офіцер, і Федір, не вагаючись, відповів:

— Я вивчив її в полоні, пане оберлейтенанте, бо вона мені дуже подобається!

— «Ach so! Gut! Sehr gut!» (Он як? Добре, добре.) — неголена брудна пика офіцера розпливлася в широкій усмішці. — «Schnell alle Hauser!» (Ану гайда по домівках!), «Verfluchte Schwein Hunde!».

Останні три слова були найстрашнішою німецькою лайкою — прокляті свинські собаки... Добре, що люди не знали значення цих слів, адже хтось міг посміхнутися, а це коштувало б усім життя.

Коли тріскотіння мотоциклів стихло в далечині, моторошну тишу розколов голосний вигук Федора:

— Hitler Kaputt, Herr Oberleutnant!

Істеричний регіт вибухнув у гурті нещасних, котрі знесилено попадали у дорожню пилюку. Цей регіт означав, що кмітливий Федір подарував собі й усім життя, а люди ті віддячили йому прізвиськом, яке відтоді супроводжувало його усе життя: Будьонівка і Гітлер-капут!..

Юрій БОЛЬШАК.

Посиденьки провела
Людмила ОПАНАСЕНКО
(mila@golos.com.ua)

Редактор номера Володимир **КРАСНОДЕМСЬКИЙ.**

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 17970

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

